

odsev

Poplavna obnova

Na kaj naj bodo pozorni prejemniki sredstev, ko oddajajo dokazila

V mladincu je strašilo

Keja, Lora in Zoja so prostovoljke, ki dejavno sooblikujejo utrip Trzina

Jubilej Glasbene šole Lartko

Z glasbo, petjem in plesom so praznovali 20-letnico delovanja

Razstava Srce za dirke

Številni uspehi v dirkaški karieri motociklista Janka Štefeta

5 let jamstva**
4 leta brezplačnega vzdrževanja**
bon za zimske pnevmatike**

[illegible]

renault.si

Avtohiša Real d.o.o., Vodovodna c. 93, Ljubljana

www.avtohisla-real.si

glasno sporočilo

*Toplo ognjišče in smeh v očeh,
iskreno želimo vam v teh prazničnih dneh,
da združa in srečnih dogodkov nešteto
v obilju nasulo bi novo Vam leto.*

Srečno 2025!

obiščite
spletno
lekarno

www.lekarnica.com

t: 01 724 45 82
Delovni čas: pon-pet 7:45-19:15
in sob 7:45-12:15

glasno sporočilo

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Otroci so na predvečer miklavževega z glasnim klicanjem priklicali prvega od decembrskih dobrih mož, svetega Miklavža. Ta je po svoji navadi obdaril vse trzinske predšolske otroke, na pomoč pa so mu priskočili na Občini Trzin.

Fotografija:

Tanja Jankovič

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Majda Šilar, Tjaša Toni Skubic

Redni avtorji prispevkov: Maja Brozovič, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Andrej Nemec, Ema Nemec, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek, Miha Šimnovec, Anže Kosmač, Miha Gradišek, Bogdan Dolenc, Rastko Kotar, Mojca Tavčar, Nataša Pavšek, Matjaž Erčulj, Veronika Lovšin in drugi

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Tjaša Jankovič in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do ponedeljka, 6. januarja 2025, do 12. ure.

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–12.00 in 13.00–17.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/ oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Mladina

Dovolite mi, da tokrat začnem z izposojeno mislijo profesorice matematike Marte Zabret, sicer Kamničanke. V svojem prispevku *Do kod je priplula slovenska šola v pol stoletja?*, objavljenem 6. decembra v Dnevniku, strežnitveno piše o učiteljih in šolstvu, vendar tudi o mladih. Zastopa stališče, da mladina ni iz leta v leto slabša, ampak je le drugačna.

“**Mladina je vedno boljša od družbe, v kateri odrasča. V zgodovini človeštva ni nobene države, družbe ali sistema zavezila mladina. To od vekomaj počnemo odrasli.**”

Če se ob tej misli niste vsaj za trenutek zamislili in se vprašali, kako naj vendarle ne zavozim_o tudi sam_i ali kako naj zavozim_o vsaj nekoliko manj, potem res ne vem ... Kajti zdi se, da svet dandanes drvi po poti uničenja nekam, kamor nihče med nami noče, obenem pa ob odsotnosti nove vizije in drugačne poti ne znamo in ne zmoremo zaustaviti tega drvenja. Toda to je tema za svetovne voditelje, medtem ko lahko slehernik ureja le svoj mikrosvet ali, če hočete, svoje domače okolje. Slednje me vendarle navdaja z upanjem in zaupanjem, saj tudi v tokratni številki Odseva poročamo o pestrem dogajanju in številnih prireditvah. Ne spreglejte članka o zavzeti trzinski mladini (ki je spodbudila tokratno izbiro izposojene misli v uvodu) in njihovi Hiši strahov, doživljajskem dogodku, s katerim so v začetku novembra navdušili vrstnike. Na vrtčevskem in šolskem bazarju je letos znova vrvelo od ustvarjalnih izdelkov in druženja. Konec novembra in v začetku decembra smo skupaj z Jankom Štefeto obujali spomine. Razstava, na kateri je razstavljen tudi njegov motocikel, je na ogled še do 15. januarja. Za prijetno druženje krajanov so zadnji dan novembra poskrbeli naši gasilci s prižigom lučk na Domu zaščite in reševanja, medtem ko so učenci Glasbene šole Lartko s slavnostnim koncertom ob 20-letnici delovanja navdušili številne trzinske starše.

Če povzamem, smo na teh prireditvah lahko spremljali zavzetost, ustvarjalnost, podjetnost, iznajdljivost, odgovornost, pogum, pa tudi sožitje, druženje, zabavo, radost in povezanost. Lastnosti in vrednote torej, ki so od nekdaj pomenile gibalno napredka.

Naj nas te vrednote spremljajo tudi v letu, ki prihaja! Na stečaj mu odprimo vrata in srce. Ne dovolimo, da bi zaradi drvenja sveta spregledali pomembna dejanja, ki vračajo upanje in zaupanje v ljudi. Kadar pa se to zaupanje vendarle malce zamaje, se spomnimo na tisto, kar lahko naredimo sami, da ga znova obudimo.

Želim vam srečno, zdravo in (so)ustvarjalno leto 2025!

Tanja Bricelj,
glavna in odgovorna urednica

Foto: Tina Ramuljč

**Skupna občinska uprava občin Trzin,
Komenda, Lukovica, Mengeš,
Moravče, Vodice**

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Novembrska občinska seja

V sredo, 27. novembra, se je občinski svet sestal na 13. redni seji. Po sprejetju zapisnika prejšnje seje in vprašanj in pobudah občinskih svetnikov so sledili potrjevanje dveh poročil, sprejemanje treh sprememb investicijskih programov ter sprejemanje rebalansa proračuna za leto 2024 in predloga sprememb proračuna za prihodnje leto. Vse so prisotni svetniki (12 od 13) soglasno sprejeli.

Višji svetovalec župana **Matjaž Erčulj** je občinski svet seznanil s poročiloma o uresničevanju letnega programa kulture in letnega programa športa v Občini Trzin za lani. Ob tem je poudaril, da so bile kljub nepredvidenim razmeram po poplavih avgusta 2023 izvedene vse kulturne prireditve in izpeljan tudi celoten športni program, pri katerem so večino naporov usmerili v gradnjo športne dvorane. Ta je zdaj polno zasedena, zanimanje pa je preseglo vsa pričakovanja.

Direktorica občinske uprave **Polona Gorše Prusnik** je pojasnila dopolnitev investicijskega programa prizidave in rekonstrukcije Osnovne šole Roje, kjer že vse od osemdesetih let ni bilo večje obnove, zato so dela nujna, s čimer so se strinjali tudi občinski svetniki. Dopolnitev investicijskega programa je bila potrebna zaradi višjih stroškov gradnje. Prenova bo po novem vredna 2,7 milijona evrov z DDV, od tega bo Občina Trzin kot soustanoviteljica prispevala 160.400 evrov.

Zaradi podobnega razloga, višjih gradbenih stroškov, je potrebna tudi sprememba naložbe v širitev Zdravstvenega doma Domžale. Ta vključuje tudi gradnjo podzemne garaže, ki je načrtovana za prihodnje leto in je sicer naložba domžalske občine. V občini Domžale je nazadnje obveljalo, da zdravstveni dom ohranijo na zdajšnji lokaciji, pri čemer se bodo v prihodnje krepili satelitski zdravstveni centri, tudi trzinski. (Slednjega sicer financira Občina Trzin, v polni meri naj bi zaživel jeseni prihodnje leto, zanj pa je po županovih besedah zagotovljeno že skoraj vse medinsko osebje.) Vrednost projekta prizidka Zdravstvenega doma Domžale in gradnje garaže po spremembi je 25,7 milijona evrov, od tega pripadajoči delež investicije Občine Trzin znaša 1,1 milijona evrov. »Gre za znesek, ki ga je občina sposobna pokriti brez dodatnega zadolževanja in ob tem zagotoviti, da drugi razvojni projekti medtem normalno tečejo,« je naložbo, ki občino čaka leta 2026, ocenil župan **Peter Ložar**. Gradnja se bo začela, ko bodo spremembe investicijskega načrta sprejele tudi druge občine soustanoviteljice, a se trenutno zatika v občini Moravče.

Svetniki so po skrajšanem postopku sprejeli tudi rebalans proračuna za leto 2024 in predlog sprememb proračuna Občine Trzin za leto 2025 ter potrdili dopolnitev investicijskega programa za ureditev novih zdravstvenih ambulant, ki je bil dopolnjen s postavko za nakup pohištva in dela medicinske opreme. »Stanje na računu ob koncu leta bo slaba dva milijona evrov, in če vemo, da nas čaka vlaganje v prizidek Zdravstvenega doma Domžale v višini dobrega milijona evrov, preostanek zagotavlja občini nemoten razvoj,« je sklenil Ložar.

Pobude in predlogi svetnikov

Ob drugi točki dnevnega reda so se oglasili svetnica **Dunja Špendal** (LTRT) s pohvalo občinski upravi za urejanje in pojasnila glede stanja pri montažnem objektu v ŠRP Mlake, svetnica **Veronika Weixler** (LTRT) je opozorila na porast uporabe pirotehnik med mladimi in pozvala občinsko upravo, naj okrepi opozarjanje z obvestilnimi tablam, objavami

na občinski spletni strani in v Odsevu, župan pa je ob tem pojasnil, da je policija obveščena, na šoli pa ozaveščajo učence s pogovori v razredih in izvajajo zasege petard. Svetnik **Zoran Rink** (GS) je predlagal, da občinska uprava na Direkcijo za ceste poda pobudo za namestitev odštevalnika časa na križišču pri trgovini Mercator z glavno cesto. Svetnico **Ireno Habat** (GS) je zanimalo, kaj bi lahko naredili za ozaveščanje voznikov na Mengeški cesti, ki so neuvidevni do stanovalcev Starega Trzina, zaradi česar je vključevanje iz stranskih ulic na glavno cesto zlasti v jutranji konici močno oteženo. Opozorila je tudi na neurejene jaskhe ob cesti, za katere je župan zagotovil ureditev v prihodnjem letu.

Svetnik **Boštjan Papež** (GS) je opozoril na dve tematiki. Pri prvi, ki se nanaša na dokazovanje upravičenosti do predplačil za poplavno obnovo, je Papež, ki je tudi sam eden od poplavlencev, opozoril, da je bilo ozaveščanja o oddajanju zahtevane dokumentacije premalo. Ocenjuje, da je izpolnjevanje zapleteno, in predložitev dokumentacije ocenil kot »izpolnjevanje bolj zahtevne davčne napovedi«. Obenem je poudaril, da lahko upravičenci predložijo račune in fotografije izvedenih del ob koncu sanacije, ki lahko traja do 30. septembra 2025, če za to obstajajo objektivni razlogi. Z natančno preučitvijo ustreznosti dokumentacije se upravičenci lahko izognejo morebitnemu vračilu sredstev.

Upravičenci do predplačil po poplavih naj temeljito pregledajo dokumentacijo, da ne bi prihajalo do neustreznosti in s tem do vračanja že prejetih sredstev. Pri oddajanju dokazil je mogoče predvideni štirimesečni rok predložitve računov podaljšati do 30. septembra 2025, če obnova še ni končana. Podrobneje se temi posvečamo na strani 6. V naslednji številki Odseva bomo pisali o tem, kateri stroški so priznani in kateri ne.

Pri drugi temi je Papež spomnil na že znano problematiko vzhodne obvoznice in napovedal, da bodo v Gibanju Svoboda spomladi organizirali okroglo mizo, na kateri naj bi sodeloval tudi predstavnik ministrstva za infrastrukturo. Papež upa na čim večjo udeležbo krajanov. Stanje glede ureditve obvoznice je podrobneje osvetlil župan. Opisal je dozdajšnja prizadevanja občine in povedal, da je projekt znova uvrščen v regionalni prostorski načrt, ki ima že sam po sebi širši pomen. Čeprav so na Direkciji za infrastrukturo naleteli na nekaj pomislov, jih v občinski upravi rešujejo. Po županovih besedah naj bi se na direkciji nagibali k temu, da projekt ohranijo v regionalnem prostorskem načrtu, ki je za izvedbo preprostejši od državnega. Čeprav so poplave za nekaj časa zahtevale vso našo pozornost, je, kot meni Papež, zdaj čas, da se spet posvetimo tudi prometni problematiki.

TB, foto: zajem zaslona posnetka seje na www.trzin.si/si/video/

OBČINA TRZIN VABI
na občinsko proslavo ob
DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI, ki bo v
petek, 20. decembra, ob 18. uri v Kulturnem domu Trzin.

Po proslavi bo prednovoletna zabava
za občane z glasbeno skupino Obvezna smer.

Vabljeni!

Občina Trzin
Župan Peter LOŽAR

Z ministrom pregledali opravljeno delo na vodotokih

V sredo, 20. novembra, si je Jože Novak, minister za naravne vire in prostor, dopoldne ogledal potek sanacijskih del na Kamniški Bistrici v Stahovici, popoldne pa se je v Kamniku srečal z župani okoliških občin, tudi Trzina.

Namen srečanja je bil, da skupaj pregledajo opravljeno delo na vodotokih v letu 2024 in osnutek programa del za prihodnji dve leti, ob tem pa od občin pridobijo tudi njihove pripombe in predloge. Po enem letu od uničujočih poplav zdaj namreč poteka dolgoročna obnova, s katero želijo struge in brežine povrniti v prvotno ali boljše stanje, kot je bilo pred povodnjo. Ob tem vzporedno potekajo redna vzdrževalna dela ter načrtovanje in izvedba novih naložb z večjo odpornostjo proti poplavam in drugim ekstremnim vremenskim pojavom, ki so posledica podnebnih sprememb. Redna komunikacija občinam omogoča večjo vključenost v pripravo načrtov del in druga področja tega ministrstva, od urejanja prostora do priprave vlog za pridobitev evropskih sredstev za odvajanje in čiščenje odpadnih voda.

»Na kamniškem delu, ki je bil zelo poškodovan, so bili izredni ukrepi za zagotavljanje pretočnosti dobro izpeljani,« je ocenil minister **Jože Novak**. Za obnovo vodotokov je za kamniško območje v prihodnjih dveh letih predvidenih okoli 60 milijonov evrov, kar bo močno vplivalo tudi na protipoplavno varnost občine Trzin.

Peter Ložar, župan občine Trzin, je srečanje z ministrom ocenil kot konstruktivno. »Ker je obnova vodotokov na območju občine Trzin

končana (potevalo je zgolj odstranjevanje zarasti), se z ministrstvom dogovarjamo, da se izvedejo nekatere izboljšave med mostovi južno od Ljubljanske ceste. Ta dela naj bi koncesionar izvajal spomladi 2025. Odstranjevanje zarasti letos financira Občina Trzin iz lastnih sredstev. Vse občine ob porečju Pšate zanimajo predvsem zadrževalniki, zato upam, da bodo konkretne rešitve prišle v naslednjem letu,« je povedal Ložar, ki je ministru postavil tudi vprašanje glede Hidrološko hidravlične študije celotnega porečja Pšate. Minister Novak je zagotovil, da bo naročilo študije izvedeno prihodnje leto.

V minulem letu je bilo največ, kar 68, delovišč dokončanih v občini Kamnik, sledi občina Cerklje na Gorenjskem s 14 delovišči. Čeprav v občini Trzin delovišč ni bilo, pa na protipoplavno varnost vplivajo vsi ukrepi, izvedeni v porečju Pšate in Kamniške Bistrice gorvodno. Mednje spada tudi gradnja suhega vodnega zadrževalnika na Tunjščici v občini Komenda, ki je predvidena v drugi polovici leta 2026. Ocenjena vrednost projekta je štiri milijone evrov. Kot naslednja velika naložba je bila predstavljena ureditev Kamniške Bistrice od Kamnika do Radomelj v občinah Kamnik in Domžale. Dvofazni projekt, ki naj bi vključeval širitev struge in gradnjo nasipa, naj bi se začel v začetku leta 2025 in bo vreden dobrih šest milijonov evrov.

Kot je na novembrski seji občinskega sveta povedal Boštjan Papež, sta se isti dan z ministrom na strankarskem sestanku srečala tudi občinska svetnika **Zoran Rink** in **Boštjan Papež**. Ministra sta opozorila na ključne težave glede dokazil o upravičenosti predplačil za poplavno obnovo. Papež, ki je tudi sam izkusil posledice poplav, je ministru predlagal konkretne spremembe oziroma dopolnila zakona, ki ureja to področje, z namenom, da bi bil ta bolj razumljiv in lažje izvedljiv. Minister Novak je obljubil preučitev predlogov, med katerimi je denimo upoštevanje obnove nestanovanjskih delov, kot so lope in okolica objekta, ter predlog za priznavanje plačil drugih stanovalcev na istem naslovu, ki niso lastniki objekta. Za slednjega naj bi po Papeževih besedah z ministrstva že dobili potrditev, da bo upoštevan.

TB, foto: Ministrstvo za naravne vire in prostor

VOŠČILO OBČINE TRZIN

Občankam in občanom
Trzina ter vsem bralcem
Odseva želimo mirne
praznike ter obilo sreče,
zdravja in osebnega
zadovoljstva v letu 2025.

Župan, občinski svet
in občinska uprava Občine Trzin

Predplačilo za obnovo stanovanjskih stavb po poplavih Na kaj morajo biti pozorni upravičenci

Po poplavih avgusta 2023 je vlada z dopolnitvijo zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov določila, da tudi fizičnim osebam, ki so lastniki poškodovanih stanovanj in hiš, zagotovi predplačila za obnovo. Ta so se izplačala v višini 20 odstotkov ocenjene škode, ki je bila za posamezen stanovanjski objekt navedena v spletni aplikaciji AJDA. Ocenjena škoda je morala biti večja od 6000 evrov.

Po podatkih ministrstva za naravne vire in prostor je doslej izplačanih predplačil za 35,1 milijona evrov. Zneski izplačil so javno dostopni, zato smo pridobili skupen znesek izplačil, izplačanih občanom Trzina. Gre za 2.313.894,22 evra, med njimi je bilo najvišje predplačilo izplačano v znesku 36.837 evrov, povprečen znesek izplačil pa je znašal 7.512,64 evra. Slabih 10 odstotkov upravičencev iz občine Trzin je prejelo predplačila, višja od 15.000 evrov.

Med skupno 7560 prejemniki predplačil za obnovo poškodovanih stanovanjskih stavb po poplavih avgusta 2023 je tudi 308 upravičencev iz občine Trzin. Velika večina jih je predplačila za obnovo prejela decembra lani in so v minulih mesecih že prejeli pozive za predložitev dokumentacije in dokazil za dokončno dodelitev sredstev. Znesek slednjih se bo namreč obračunal na podlagi dokazljivih računov, znesek že izplačanega predplačila pa se bo odštel od 40 odstotkov končne vsote, namenjene obnovi.

Upravičenci morajo izpolnjen obrazec in dokazila predložiti ministrstvu za naravne vire in prostor **v štirih mesecih** od prejetega poziva samo, če so obnovitvena dela v celoti končana, če pa obnovitvena dela še tečejo, je treba na ministrstvo vseeno poslati podpisane izjave, medtem ko se lahko obnovitvena dela nadaljujejo in se **končajo do 30. septembra 2025**. Takoj po končanju del morajo upravičenci ministrstvu podati vse račune, fotografije in dokazila o uspešno končani obnovi. Predviden čas porabe predplačila je torej 12 mesecev od prejema sredstev, vendar se lahko podaljša, če za to obstajajo objektivni razlogi.

Ker občani marsikje naletijo na nejasnosti pri izpolnjevanju, trzinske upravičence opozarjamo na nekatere posebnosti z namenom, da so pri zbiranju dokazil dosledni in se tako izognejo morebitnemu vračanju presežnih sredstev. Navajamo pet vzorčnih primerov s konkretnimi izračuni, ki so jih poslali iz Sektorja za zmanjšanje posledic naravnih nesreč na Direktoratu za vode pri ministrstvu za naravne vire in prostor. Pri enaki oceni škode je namreč možnih več različnih stanj.

Primer 1: Ocena škode znaša 30.000 evrov. Upravičenec je prejel predplačilo v višini 20 odstotkov, kar znaša 6000 evrov. Drugih državnih sredstev za obnovo stavbe upravičenec ni prejel. Če je za obnovo porabil več, recimo 40.000 evrov, in te stroške upravičil z ustreznimi dokazili, se izračun državnih sredstev nanaša na 40 odstotkov od porabljene vsote za obnovo, kar znaša 16.000 evrov. Ko od tega zneska odštejemo predplačilo, ugotovimo, da upravičenec prejme še 10.000 evrov.

Primer 2: Izhodišče je enako: ocenjena škoda 30.000 evrov, prejeta predplačilo 6000 evrov, upravičenec ni prejel drugih državnih sredstev za obnovo stavbe. Če je za obnovo porabil 15.000 evrov, je po izračunu 40 odstotkov od te vsote upravičen do 6000 evrov državnih sredstev. Od te vsote se odšteje že prejeta predplačilo, kar pomeni, da dodatnih sredstev upravičenec ne prejme.

Primer 3: Še vedno ostajamo pri istem izhodišču: škoda v AJDI ocenjena na 30.000 evrov, predplačilo v višini 20 odstotkov znaša 6000 evrov, vendar pa je upravičenec prejel tudi druga državna sredstva (nakazilo Centra za socialno delo, državno nakazilo Rdečega križa ...) in jih 3000 evrov porabil za obnovo stavbe, kar dokazuje z računi. Denimo,

da je skupno za obnovo porabil 15.000 evrov, pri čemer je podobno kot v primeru 2 upravičen do državnih sredstev v višini 40 odstotkov, kar pomeni 6000 evrov. Ko od tega zneska odštejemo predplačilo in druga prejeta sredstva, izračun pokaže, da bo moral upravičenec del sredstev, 3000 evrov, vrniti. (Od 9000 evrov prejetih državnih sredstev odštejemo 6000 evrov, do katerih je upravičen.) Sredstev mu ne bi bilo treba vrniti, če bi izredno denarno pomoč CSD-ja porabil na primer za hrano, oblačila in podobno. V tem primeru mora upravičenec pri izpolnjevanju obrazca na zadnji strani obkrožiti drugo alinejo, s čimer izjavlja, da je sredstva IDP sicer prejel, a jih ni namensko porabil za sanacijo stavbe.

Primer 4: Ohranjamo izhodišče, pri katerem je ocenjena škoda 30.000 evrov in prejeta predplačilo 6000 evrov. Upravičenec ni prejel drugih državnih sredstev za obnovo stavbe, prejel pa je (javno) donacijo 5000 evrov in zavarovalnino 5000 evrov. Za obnovo je porabil 30.000 evrov, kar pomeni, da je upravičen do 16.000 evrov državnih sredstev, od česar se odšteje predplačilo 6000 evrov. Skupaj z donacijo in zavarovalnino ($16.000 + 5000 + 5000 = 26.000$) ne presega devetdesetih odstotkov prejetih javnih sredstev glede na stroške obnove, ki je skupno znašala 30.000 evrov, zato je upravičen prejeti še razliko do prej omenjenih 16.000 evrov, torej skupaj še 10.000 evrov.

Primer 5: Tudi v tem primeru izhodišče ostaja enako, vendar je upravičenec za obnovo porabil 15.000 evrov, obenem pa je imel stanovanjski objekt zavarovan na novo vrednost in mu je zato zavarovalnica krila stroške v višini 15.000 evrov. Izračun državnih sredstev je v tem primeru nič odstotkov, kar pomeni, da mora upravičenec predplačilo vrniti. Ob tem na številki 114 pravijo, da v večini primerov zavarovalnina ne bo vplivala na izračun in da bo ministrstvo vsak tak primer obravnavalo posamično.

Za vsa vprašanja glede predplačil za obnovo po poplavih se upravičenci lahko obrnejo na ministrstvo za naravne vire in prostor in njegov klicni center 114, kamor lahko pokličejo vsak delavnik med 8. in 16. uro. Uporabne nasvete najdete tudi na spletni strani Informacije in ukrepi za gospodinjstva, ki so jim poplave povzročile škodo | GOV.SI.

Tanja Bricelj

VABILO

na tradicionalno srečanje starejših občanov
Srečanje bo v **v nedeljo, 22. decembra 2024,**
ob 16. uri v Kulturnem domu v Trzinu.

Spoštovane občanke in občani, Občina Trzin vabi na **tradicionalno srečanje starejših občanov**. Namenjeno je vsem tistim, ki ste dopolnili 70 let ali več.

Če se srečanja ne morete udeležiti sami, se ga lahko udeležite skupaj s svojimi spremljevalci.

Lepo vabljeni!
Župan Peter Ložar

Mladinci prestrašili in navdušili vrstnike

Sobotni večer 9. novembra je v Dvorani Marjance Ručigaj in v trzinskem mladinskem centru postregel z dobršno mero srhljive zabave, ki so jo za svoje mlajše vrstnike v obliki hiše strahov pripravili člani mladinske skupnosti »mladinc Trzin«.

Na začetku je ena od prerokinj obiskovalcem predstavila izziv: odstranitev uroka zaklete operne pevke.

Doživljajski dogodek je bil poln presenečenj, izzivov in adrenalinskih trenutkov. Tokratno hišo strahov so zasnovali kot pripoved o zakleti operni pevki in njenih nesrečnih kolegih. Tako so ustvarili večer, ki ga bodo mladi obiskovalci težko pozabili.

Na krožni poti, ki jih je vodila skozi temne sobane Dvorane Marjance Ručigaj in mladinskega kluba, so obiskovalci naleteli na različne izzive, ki jih je bilo treba rešiti, če so želeli odrešiti duhove zakletih umetnikov. Po legendi je operna pevka pred mnogimi leti izgubila življenje v požaru, ki je uničil te prostore, zdaj pa skupaj s svojimi glasbenimi in plesnimi kolegi ujeta med svetovi tava tod okoli.

Mladi ustvarjalci hiše strahov so poskrbeli za izvirno doživetje z grozljivimi kostumi in maskami, ki so bile tako prepričljive, da so pri marsikaterem osnovnošolcu povzročile pravo malo paniko. Glasni, predirljivi kriki iz temnih kotov, plazeče se figure, nenadne ugrabitve, soj sveč in umetna megla so še krepili strašljivo razpoloženje.

»Najbolj sem se ustrašil, ko smo našli baletkin čeveljček in je iz omare skočil duh in zakričal,« je povedal desetletni Tilen, vendar je družjenje kljub temu zapustil z nasmeškom in čokoladno palačinko v roki.

Kar dela ta doživljajski dogodek še posebej izjemnega, je dejstvo, da so ga mladinci pripravili čisto samostojno, ob podpori mentorice Nine Goropečnik. Dober ducat srednješolcev (vsi dijaki prvih letnikov), je dva meseca intenzivno načrtovalo zgodbo, izdelovalo dekoracije, šivalo kostume in vadilo strašljive prizore, medtem ko je na dan dogodka druga skupina poskrbela za peko palačink.

Pred vhodom v Hišo strahov je namreč osem mladeničev kar tri ure peklo palačinke. Zanje so zbirali prostovoljne prispevke, napis nad nji-

Slastne palačinke, ki so jih tokrat pekli fantje, so vsaj malo omilile grozo, ki so jo morali prestati obiskovalci.

hovimi glavami pa je razkrival, da ima ta gesta tudi dodaten pomen. Povpraševanje po palačinkah je preseglo njihova pričakovanja, čeprav so za testo porabili kar trideset jajc.

Organizacija takšnega druženja je zahtevala veliko predanosti, še posebej zato, ker so mladi temu namenili dosti svojega prostega časa. »Hoteli smo narediti nekaj posebnega za naše mlajše vrstnike in jim pričarati nepozabno izkušnjo,« je povedala 15-letna Ema Matuš, ena od soustvarjalk strašljivega doživetja. »Vedeli smo, da bo zahtevno, vendar smo uživali v vsakem trenutku – še posebej ko smo videli njihove odzive.«

Da pa bi mlajši obiskovalci lažje prenesli srhljive trenutke, so organizatorji poskrbeli za sladko tolažbo. »Palačinke so bile odlične, ampak še vedno se malo tresem,« je priznala sedmošolka Lana, ki je Hišo strahov obiskala s prijateljicami.

Prireditev je izzvala številne pozitivne ocene tudi med starši, saj so bili glede na odzive svojih najmlajših navdušeni nad ustvarjalnostjo in zavzetostjo mladih organizatorjev. »Danes ni samoumevno, da mladi prostovoljno vlagajo svoj čas v tovrstne projekte. Veseli smo, da imamo v Trzinu tako motivirano mladino,« je komentiral eden od očetov. Hiša strahov ni bila le zabavna izkušnja za obiskovalce, temveč tudi priložnost za mlade ustvarjalce, da pokažejo svoje talente in sposobnosti. Njihov trud je dokaz, da domiselnost in prostovoljstvo še vedno živita med mladimi.

Besedilo in foto: TB

Ne, s fotografijo ni nič narobe: tako skrivnostna megla je bila v zadnji, najstrašljivejši dvorani.

Mladi ustvarjalci (zgoraj z leve) Anja, Tinja, Klara, Keja, Lora, Urban, Tadej, Dan, (spodaj z leve) Bela, Lučka, Ema, Zoja in Lara.

Na obisku v Domu sv. Martina

V Srednji vasi v Bohinju smo obiskali našega člana in nekdanjega plesalca Bojana.

Iz meglenega Trzina smo se člani Turističnega društva Kanja Trzin odpravili proti Gorenjski, kjer so nas pozdravili sončni žarki in že delno beli vršaci. To ni bil naključen izlet za nabiranje vitamina D, temveč v prvi vrsti obisk našega člana, nekoč plesalca v folklorni skupini, odličnega pevca in človeka, ki je vedno držal družbo pokonci, našega Bojana. Obiskali smo ga v Domu sv. Martina v Srednji vasi v Bohinju.

Hkrati je bil obisk opomnik, kako življenje ni pravično in kako smo lahko hvaležni za vsak lepo preživet dan. Majda, vodja Folklorne skupine Trzinka, se je dogovorila z vodstvom Zavoda sv. Martina za obisk in da trzinski folkloristi z nastopom popestrijo popoldne stanovalcem. Prihod plesalcev v gorenjskih narodnih nošah ob spremljavi harmonike je v trenutku izboljšal razpoloženje oskrbovancev. Nastopajoči so se potrudili in niso razočarali hvaležnega občinstva. Plesali in peli so, prepletali so se ženski in moški nastopi, pa skupni in za popestritev je bilo vmes tudi nekaj zabavnih skečev. Kot je na koncu v zahvalo povedala ena izmed stanovalk doma, to ni bil le plesni nastop, temveč bi se morala naša folklorna skupina preimenovali v plesno-pevsko skupino, tako odličen

Rezbarska izdelka in zastavica našega društva, ki smo jih pustili v vitrini doma, bodo spomin na naš obisk.

program je bil. Ker smo dom obiskali v času martinovanja, sta sledila splet pesmi o vinčku in prihod župnika, ki je spremenil mošt v vino. S seboj je pripeljal sodček mošta pa majolko in opravil obred, kot se šika. Proti koncu so nastopajoči medse povabili tudi Bojana in skupaj z njim in njemu v čast zapeli novo pesem iz njemu drage Bele krajine, njegova Danica pa je prav zato oblekla belokranjsko nošo. Za piko na i sta zadišali in bili postreženi različni belokranjski pogači. Bilo je lepo in čustveno ter v opomin, da se prostovoljstvo splača: kar naredimo dobrega, se nam vrača, napolni nam dušo in privabi nasmeš na obraz.

Po končanem nastopu folklorne skupine so si navzoči ogledali lepe izdelke naših rezbarjev, jih občudovali in spraševali, kakšen les uporabljajo, kje se naučiš te obrti, kakšno orodje se uporablja, koliko ur dela je vloženo ... Večer se je bližal koncu. V vitrino v avli Doma svetega Martina smo v spomin na to prijetno novembrsko druženje postavili dva majhna rezbarska izdelka in zastavico Turističnega društva Kanja Trzin.

Besedilo in foto: Dunja Špendal

Prižig lučk pred DZIR postaja tradicija

V soboto, 30. novembra, ko je padel mrak, so se krajani Trzina zbrali pri novem Domu zaščite in reševanja (DZIR), kjer je potekal prižig novoletnih lučk. Prireditve sta organizirala Gasilsko društvo Trzin in Občina Trzin. Obiskovalcem sta pripravila prijetno pogostitev s toplim čajem, kuhanim vinom inokusnim cesarskim pražencem.

Prižig je s šaljivim nagovorom napovedal župan Peter Ložar. Z nasmehom je dejal, da je to drugi tradicionalni prižig novoletnih lučk v Trzinu. Po skupnem odštevanju so se lučke slavnostno prižgale, zatem pa je sledil nekajminutni ognjemet in pričaral čarobno razpoloženje. Po prižigu so se obiskovalci zadržali ob prijetnem druženju, ki je poskrbelo za tople uvod v praznični december, k še prijetnejšemu razpoloženju pa so pripomogla tudi tri kurišča, ob katerih je bilo zaradi prijetne toplote in pogleda na plamene lepo poklepetati. V soboto so prižgali samo lučke na Domu zaščite in reševanja, medtem ko so morali občani na preostalo novoletno svetlobno okrasitev po občini še nekaj dni počakati.

Besedilo in foto: Natalija Nataša Frelih

Veselo martinovanje Društva upokojencev Žerjavčki

Tradicija pravi, da se mošt v vino spremeni na martinovo. Praznujejo ga tako tisti, ki so v preteklih mesecih pridno delali v vinogradu in obirali grozdje, kot tudi tisti, ki si želijo dobrega izleta in sproščeno zabavo. Med take spadamo tudi trzinski člani Društva upokojencev, ki smo si za martinovanje izbrali Dražen Vrh v Slovenskih goricah.

V petek, 7. novembra, smo se ob deseti uri zbrali pri Mercatorju in Sparu in se z avtobusom odpeljali proti Štajerski. V avtobusu nas je pozdravila Milica Erčulj, ki je predlagala izbrani cilj izleta in na kratko predstavila program. Krajši postanek smo imeli v Tepanjah, tam smo se okrepčali z okusnimi sendviči. Pot nas je vodila med lepimi griči Slovenskih goric do Dražen Vrha v občini Sveta Ana. Ob prihodu nas je pričakala in pozdravila lokalna vodnica Mateja Šenveter in nam povedala nekaj o kraju in bližnjem okolišu Svete Ane. Nato nas je peljala do občinske avle, poimenovane po slikarju Antonu Tašingu. Poleg njegovih slik so razstavljene slike domačih ljubiteljskih slikarjev, ki se udeležujejo slikarskih kolonij v organizaciji občine Sveta Ana.

Po ogledu smo odšli v občinsko klet, kjer nas je pričakal gostitelj Mirko Šenveter. Predstavil nam je vinogradništvo na tem območju, integrirano, ekološko in biodinamično pridelavo grozdja. Povedal je, da sončna lega in rahlo peščena tla v vinogradih omogočajo zelo dobre razmere za pridelavo številnih kakovostnih sort vin. Sledila je pokušina štirih vrst belega vina. Začeli smo s sauvignonom, sledil je chardonnay, nato traminec, za konec smo poskusili pozno trgatavo rumenega muškata. Po končani pokušini nas je vodnica odpeljala v bližnjo cerkev. Povedala je,

Predavanje o zakonu o dolgotrajni oskrbi

Predavanje je bilo dobro obiskano

V Dvorani Marjance Ručigaj je bilo v torek, 3. decembra, predavanje o Zakonu o dolgotrajni oskrbi, ki ga je izvedla mag. sociologije Carmen Rajer. Rajer že dolgo dela kot vodja socialne službe Krško in ima veliko izkušenj s tega področja. Zanimivo je orisala in opisala ta velik projekt, ki ga moramo začeti izvajati v letu 2025. Udeležba je bila velika, člani društva Jesenski cvet smo se v velikem številu udeležili predavanja, ki sta ga pripravili organizatorki lokalne mreže Maksimiljana Mali in Matyeka Turk Napret. Hvala obema za odlično izbiro predavateljice! Po predavanju je sledilo srečanje s kavo v lokalu pekarne Arena.

Besedilo in foto: Jožica Trstenjak

da je bila na tem kraju najprej lesena kapelica, pri kateri so se ustavljali romarji, pozneje, konec 17. stoletja, pa je bila zgrajena cerkev. Ta je preprosta, enoladijska, in je posvečena sveti Ani. Po izčrpni razlagi nas je vodnica peljala na ogled miniaturne vasice v parku generacij s pomembnejšimi zgradbami kraja, kot so cerkev, gostilna, kovačija in druge obrtniške hišice. Krajanje so na leseno vasico zelo ponosni, zato jo z veseljem pokažejo obiskovalcem.

Nato smo se z avtobusom odpeljali do evangeličanskega pokopališča. Vodnica je povedala, da je v času med prvo in drugo svetovno vojno prišlo do večjega preseljevanja iz Prekmurja v Slovenske gorice. Med priseljenci so bili tudi evangeličani, ki so hoteli ohraniti svojo vero. Na katoliškem pokopališču so evangeličane pokopavali na poseben prostor, zato je domačin Štefan Kočar leta 1930 evangeličanski skupnosti del svoje zemlje podaril za pokopališče in zvonik. Kot so evangeličanske cerkve preprostejše in skromnejše, je skromno tudi pokopališče. Po ogledu smo se odpeljali na Dražen Vrh na kmetijo odprtih vrat Gundel - Šenveter, kjer nas je sprejel gostitelj Šenveter, ki nam je v občinski kleti predstavil svoja vina. Sledila sta martinova pojedina in prijetno druženje ob dobri hrani in pijači. Za dobro voljo nam je na harmoniko in sintesajzer igral in zapel Kristjan, član ansambla Jurovski gadi. Kot se za praznovanje martinovega spodobijo, so nam gostitelji pripravili obred krsta, ko se mošt spremeni v vino. Dobro razpoloženje se je nadaljevalo s plesom in petjem. Ob koncu smo poleg odličnega vina nakupili domače suhomesnate in druge dobrote, pridelane na kmetiji.

Zadovoljni, prijetno utrujeni, obogateni z novimi spoznanji smo se poslovili od prijaznih gostiteljev in se odpeljali proti domu. Za nami je še eno martinovanje, ki se ga bomo radi spominjali.

Besedilo in foto: Majda Šilar

Drage občanke in občani Trzina!

Hvaležni za preteklost, usmerjeni v prihodnost.

V tem prazničnem času, ko se oziramo v minulo in polni upanja zremo v prihodnost, se vam iz srca zahvaljujemo za **vašo podporo in zvestobo.**

Vsak vaš obisk prireditve, vsaka pohvala, nasmeh in topel stisk roke so za nas, člane Kulturnega društva Ivan Hribar Trzin, neprecenljivi.

S svojim obiskom ne ustvarjate le čudovitega razpoloženja, temveč tudi močno **povezanost naše skupnosti.** Hvala vam, da z nami soustvarjate bogato kulturno življenje, ki ohranja vrednote, tradicijo in radost.

Naj vam prazniki prinesejo toplino v družini, mir v srcu in iskrene trenutke veselja. V novem letu **2025 pa vam želimo predvsem zdravje, zadovoljstvo in številna prijetna doživetja v naši družbi.**

Kulturno društvo Ivan Hribar Trzin
Predsednica
Štefka Prelc

Številni uspehi v dirkaški karieri Janka Štefeta

26. novembra je Medobčinski muzej Kamnik (MMK) v sodelovanju z Občino Trzin v Centru Ivana Hribarja Trzin odprl razstavo o enem najboljših slovenskih motociklističnih dirkačev, Janku Štefetu. Teden dni pozneje, na ta veseli dan slovenske kulture, pa smo ob pogovoru, ki ga je spretno vodil avtor razstave Marko Kumer, prisluhnili Štefetovim spominom na dirkaške podvige. Ob tej priložnosti so pri MMK izdali tudi knjižico, s katero so izkazali priznanje skromnemu človeku z velikim srcem, ki je bil zapisan dirkanju z motorji. Razstava bo na ogled do 15. januarja.

Odprtja razstave in pogovora s Štefetom so se poleg družine udeležili številni njegovi prijatelji, sošolci, znanci in drugi ljubitelji hitrih športov. Med njimi so bili tudi nekdanji dirkači Silvo Habat, Gregor Gorec - Fego, Jure Lampe, Milan Špendal in Peter Verbič.

Janko Štefe, ki bo prihodnje leto dopolnil 80 let, je bil v obdobju med letoma 1960 in 1970 eden najbolj prepoznavnih športnikov nekdanje skupne države Jugoslavije. Njegove uspehe so poznali vsi ljubitelji motorjev in hitrosti. V debelo uro dolgem obujanju spominov smo lahko poslušali o njegovi življenjski zgodbi in izvedeli nekoliko več o domačih in tujih dirkah, njegovih tekmovalnih motorjih, banketih, navijačicah in odnosih med dirkači, nesrečah ... Zaupal pa nam je tudi nekaj zabavnih prilog. Duhoviti Štefe pravi, je imel dirkanje že v krvi, saj je dirkal že njegov oče Matevž. Doma so imeli poleg gostilne tudi avtomehanično delavnico, v kateri so servisirali Tomosove mopede in Puchove motocikle, ki jih je kot osnovnošolec zelo rad preizkušal.

Na prvi dirki je sodeloval že pri dvanajstih letih

Pri rosnih dvanajstih se je udeležil svoje prve hitrostne dirke na Sv. Urha pri Ljubljani. Za doseženo tretje mesto je prejel diplomu, ki mu je dala zagon in željo po novih podvigih. Dve leti pozneje je dirkal v Portorožu, kjer se mu je zaradi neizkušenosti pripetil nesrečen spodrseljaj.

Janko Štefe je obiskovalcem razstave razkril marsikatero razburljivo dogodivščino in zabavno anekdoto iz časa dirkaških tekmovanj. Janko na svojem dirkalniku Tomos D6, ki ga hranijo v Muzeju motociklov na Vranskem. Dvotaktni motor na vodno hlajenje je imel šest prestav, 14 konjskih moči in je bil težek 55 kilogramov. Najuspešnejši Tomosov dirkalnik, ki je dosegel 160 km/h, se je na dirkah svetovnega prvenstva za veliko nagrado kar nekajkrat uvrstil v deseterico.

Že na treningu ga je v prvem ovinku odneslo s proge v morje in končal je z mavcem na nogi. Ker si je nadvse želel tekmovati, mu je oče mavce odstranil, nogo pa privezal ob motor. Mladi dirkač si je naslednji dan pridirkal sedmo mesto, doma pa so mu za kazen odvzeli motor. To ga je tako zelo potrlo, da se ni hotel več učiti. Starši so nazadnje le popustili in mu motor vrnili, Štefe pa se je po končani šoli izučil za avtomehanika. V naslednjih letih je zavzeti dirkač izsto-

pal na številnih dirkah, kar so opazili vodilni Tovarne motociklov Sežana, znane kot Tomos. 1964 je postal njihov uradni tovarniški voznik za kategorijo do 50 ccm. »Vse je bilo brezplačno: motocikli, rezervni deli, prevozi. Le prišel si, se usedel na motor in se odpeljal,« je med drugim povedal. Sčasoma je začel tekmovati tudi s svojim 125-kubičnim motorjem, ki ga je vzdrževal sam. Pri tem nam je zaupal, da je na dirko na Češkem s seboj vzel le nekaj denarja za bencin, kos salame in nekaj pijače. Takrat so bili namreč drugačni časi in niti najboljši dirkači niso obogateli z dirkami. Niso jih oblegali sponzorji, le navijačice. »Takrat nismo dirkali za denar, temveč za dušo,« pravi Štefe. V svoji desetletni dirkaški karieri je skupaj osvojil devet državnih prvenstev in dosegel vrsto uvrstitev na drugo mesto.

V tistih časih se je pri nas dirkalo po navadnih cestah brez kakršne koli zaščite. Ob cestah se je gnetla množica športnih navdušencev. Najbolj zagnani so se zgrinjali celo na cestišče, drugi pa so dirke spremljali tudi z balkonov bližnjih hiš in blokov. Na bolj odmevnih tekmah je bilo celo 30.000 gledalcev ali več. Štefe je povedal, da je bilo podobno kot na Pogačarjevih dirkah, le da so imeli dirkači zaradi večjih hitrosti nekoliko več prostora. Tekmovali so v številnih krajih Jugoslavije, v Sloveniji pa so bile najbolj znamenite dirke v Portorožu, Novi Gorici, Škofji Loki in Kamniku. V letih med 1960 in 1970 je Štefe nizal uspeh za uspehom, na dirkah pa so ga velikokrat spremljali njegovi prijatelji. Kot smo slišali na predstavitvi, so se tudi na bolj oddaljene tekme vozili s starimi fički in katrcami, včasih pa so se pripeljali tudi z vlakom. Na dirkah ga je spremljala tudi žena Saša, ki jo je pred 57 leti iz rodnega Kamnika odpeljal v Trzin.

Dirkal je tudi na dirkališčih v tujini

Štefe je najraje dirkal v Opatiji, kjer se je kljub lepim razgledom vila ena najbolj nevarnih prog, pa tudi na Škofjo Loko ga vežejo lepi spomini. Na zadnji kamniški dirki je nevede hudo prestrašil gledalce. Na njej se je namreč smrtno ponesrečil zahodnonemški tekmovalec Oswald Dittrich, ko je čelno trčil v nasproti vozeče reševalno vozilo. Približno takrat naj bi ciljno ravnilo prevozil tudi Štefe, a se je zaradi težav z motorjem trenutek prej dvignil in odvezel plin. Nameraval je namreč odstopiti. Prav ta poteza mu je rešila življenje, saj mu je uspelo še pravočasno ustaviti motor. Start so pozneje ponovili, medtem pa je zagreti dirkač odhitel domov po nov bat, ga zamenjal in pravočasno startal. Očitno je rojen pod srečno zvezdo, saj razen poškodbe noge na svoji prvi profesionalni dirki v Portorožu ni doživel nobenega hujšega padca.

V vitrini je razstavljenih nekaj Štefetovih odličij, med katerimi je najbolj ponosen na veliki pokal za najboljšega v kategoriji tehničnih športov, ki mu ga je podelil časopis Tehničke novine. Ob tem nam je zaupal zanimivo zgodbo o tem, kako so ga odpeljali na sprejem v Beograd.

Štefe je na zadnji dirki v Kamniku nehote prestrašil svoje navijače.

Štefe je dve leti vozil tudi na dirkah svetovnega prvenstva, v kategoriji do 50 ccm. Najodmevnejše je bilo šesto mesto maja 1968 na nemški progi Nürburgring-Südschleifes, kjer je osvojil prve točke svetovnega pr-

venstva v hitrostnem dirkanju in se s tem zapisal na zid prvakov AMZS. Na evropskih dirkališčih si je pridikal še drugo mesto v Piastanyju (takratna Češkoslovaška), sedmo mesto v nemškem Hockenheimringu, osmo mesto v nizozemskem Assnu, deveto v francoskem Le Mansu ter deseto v italijanski Imoli in češkem Brnu. Dirkaško kariero je sklenil pri petindvajsetih letih. Leta 1970 si je namreč na smučanju na Krvavcu zlomil nogo in bil zaradi hude poškodbe kar dve leti na berglah. Po okrevanju je dokončnemu umiku iz dirkaškega sveta zagotovo botroval tudi ženin ultimati. Naš uspešni dirkač se je posvetil družinskemu življenju in naslednjih 25 let vodil servisno delavnico za Citroenove avtomobile. Še danes zavzeto spremlja motociklistične dirke, njegov favorit je Španec Marc Marquez. Po svojem mnenju je dober in hkrati srčen dirkač.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Gala praznovanje Glasbene šole Lartko

Trzinci jih dobro poznamo in brez njih si ne moremo predstavljati skorajda nobene trzinske prireditve: gre seveda za učence in učitelje Glasbene šole Lartko, ki je nedavno praznovala dvajset let delovanja. Jubilej so počastili na gala koncertu 21. novembra v kulturnem hramu Ignacija Borštnika v Cerkljah na Gorenjskem. Na tamkajšnjem prenovljenem odru so z okoli 150 nastopajočimi pričarali navdušujoč glasbeni večer.

Glasbena šola Lartko zagotovo neprecenljivo prispeva h kulturnemu utripu kraja, še veliko pomembnejši pa je njen vpliv na mlade pevce in glasbenike, ki jim odlični glasbeni pedagogi za vse življenje približajo glasbeno umetnost. »Naš cilj je opremiti učence z znanji, s katerimi lahko po končanem šolanju samostojno nadaljujejo svojo glasbeno pot,« je povedal ravnatelj šole **Gašper Konec**, medtem ko se je ustanoviteljica in direktorica **Renata Smolnikar** vidno ganjena zahvalila svojim sodelavcem, učencem (kar 80 odstotkov jih prihaja iz Trzina) in njihovim staršem ter številnim partnerjem in prijateljem, ki so šolo spremljali minuli dve desetletji.

Prireditve, na kateri je prekipevalo od otroške radosti in veselja, odličnih pevskih in plesnih nastopov, glasbenih poslastic in scenskih doživetij, pa tudi znanih obrazov, ki so prireditve sooblikovali bodisi s posnetki ali v živo, je odlično povzel trzinski župan Peter Ložar. »Hvala za ta prekrasni večer. Vedel sem – vsi smo vedeli – da bo čudovito, a bilo

je mnogo več kot to,« je povedal Ložar in se zahvalil Renati Smolnikar za dobro sodelovanje ter za vse glasbene nastope Lartkovih učencev, ki bogatijo trzinske odre. Z gromkim ploskanjem so njegovim besedam pritrdili tudi obiskovalci.

TB, foto: TB

Miklavž obdaroval otroke

Trzin, ki je bil v prvih dneh decembra že osvetljen s prazničnimi lučkami, je tudi letos obiskal prvi od dobrih mož, sveti Miklavž. Na mrzel predvečer svojega godu se je z angelčki in parklji ustavil na ploščadi med bloki, kamor ga je privabilo glasno klicanje trzinskih malčkov. Ti so že ob 17. uri skupaj s svojimi starši napolnili ploščad in si najprej z zanimanjem ogledali predstavo *Ovčka, ki je prišla na večerjo*. Odigrala jo je otroška dramska skupina Kulturno-športnega društva Peče. Zgodbo

o lačnem volku, ki ga nepričakovano obišče mala ovčica in v njem kljub prvotnemu namenu, da jo bo pojedel v jagnečji obari, vzbudi nepoznana čustva naklonjenosti, je po knjigi Steva Smallmana priredila mentorica mladih igralcev, Nuša Mlekuž. Po koncu skorajda polurne predstave sta na oder prišla angelčka in pozvala otroke, naj glasno pokličejo dobrega moža z dolgo belo brado. Bili so res glasni, saj jih je slišal in kmalu prišel v spremstvu dveh parkljev, ki nista bila preveč strašljiva. Razveselil se je, ko je v svoji knjigi prebral, da so bili trzinski otroci večinoma pridni. Obljubili so mu, da bodo prihodnje leto še bolj pridni. Komajda se je težko pričakovani dobri mož pri volkovem kurišču na odru usedel, že so ga z vseh strani popolnoma obkrožili starši z otroki. Njegovi pomočniki so mu s težavo izročali skromna darila za pridne otroke. A brez skrbi, dobili so jih prav vsi, ki so prišli. Veliko se jih je z Miklavžem tudi fotografiralo, nekaj najpogumnejših pa je celo ogovorilo parklja. Letošnje miklavževanje je v sodelovanju s KSD Peče pripravila Občina Trzin, ki je poskrbela za postavitev prostora, ozvočenje in seveda darila. Le kaj se je zgodilo s trzinskimi društvi, ki sicer skrbijo za tovrstne prireditve za otroke? Kakor koli že, pomembno je, da je dobri mož z dolgo belo brado v škofovski opravi s palico in knjigo v roki le prišel in obdaroval trzinske malčke.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Gruzija, podkavkaška lepotica

Planinsko društvo Onger je v Centru zaščite in reševanja vnovič gostilo nadvse razgibano potopisno predavanje, ki sta ga izvedla Nataša in Miha Pavšek. Nedavno sta se zakonca odpravila na potovanje po čudoviti podkavkaški deželi, Gruziji, ki ju je navdušila.

Predavanje zakoncev Pavšek je pritegnilo polno dvorano obiskovalcev.
Foto: Barbara Kopač

Zamisel za to pot se je po njunih glavah motala že dalj časa, uresničila pa sta jo oktobra, ko sta se skupaj z najmlajšo hčerjo odpravila na desetdnevno raziskovanje te edinstvene države. Ogledali so si severni del, Kavkaz, kot tudi južna mesteca. Prečesali so dobršen del ozemlja, od meje z Južno Osetijo do meje z Abhazijo. Doživeli in videli so marsikaj, predvsem pa jih je presenetilo dejstvo, da je v deželi kopica nedokončanih projektov. Denimo, naleteli so na več večnadstropnih stavb, sodobno grajenih, a nedokončanih. Ko so si ogledali znameniti stekleno-jekleni Most miru, ki pešcem omogoča prečkanje reke Mtkvari, so na eni strani mostu opazili tudi Park miru, prav tako nedokončan. Pa to nista osamljena primera. Gruzijsko glavno mesto Tbilisi so si ogledali

tudi z višine, obiskali so namreč eno strateško najpomembnejših utrdb srednjega veka, trdnjavo Narikala, od koder so pot nadaljevali do Matere Gruzije, gromozanskega spomenika, imenovanega Kartlis Deda, kjer se jim je odprl čudovit panoramski pogled na spodaj ležeči Tbilisi. Med raziskovanjem te navduhujoče dežele so poleg čudovitih cerkva in strateško pomembnih gradov naleteli tudi na izredno gostoljubnost domačinov, ki so jim z veseljem ponudili še poglobljen vpogled v gruzinske navade in običaje.

Poleg zgodovinsko prelomnih znamenitosti so se naužili tudi kulturnih posebnosti, med drugim posebne kulture pitja vina. Zaradi slikovitega pripovedovanja in nazornih fotografij smo imeli obiskovalci predavanja vseskozi občutek, da se tudi sami potepamo po razgibani gruzijski pokrajini, ki nas je s svojo posebno energijo popolnoma prevzela.

Barbara Kopač

Modna revija na 2300 metrih, zadaj pa ledeniki pod najvišjim vrhom Gruzije, Šaro (5193 m). Foto: Miha Pavšek

Naveza Toma Virka in Iztoka Tomazina

Ne le zdravnik, gorski reševalec in reševalec letalec, tudi knjižni avtor. Ne le avtor, temveč tudi profesor in prevajalec, pa literarni teoretik. Oba pa izkušena alpinista. Primarij dr. Iztok Tomazin in prof. dr. Tomo Virk sta v prvi polovici novembra obiskala Trzin in v prijetni Dvorani Marjance Ručigaj predstavila svoje skupno knjižno delo – Navezo. Dr. Tomazin kot dolgoletni specialist družinske in urgentne medicine, prof. Virk kot dolgoletni profesor in predavatelj na Filozofski fakulteti.

Dogodek je slikovito povezovala Cveta Zalokar, ki se je z avtorjema pogovarjala o njunih poklicih, ljubezni do gora in seveda vsebini knjige, ki sta jo predstavila na literarnem srečanju. Avtorja povezuje strast do alpinizma, ki preveva celoten literarni zapis. Delo je poklon goram, hvalnica, ki spoštuje, časti in slavi svobodo, kakršno alpinizem oziroma osvojeni vrh ponuja sleherniku, ki se ga loti. Hkrati so v delu strnjeni spomini na skupaj preplezane stene, osvojene vršace in premagane izize. Ob zapisanih besedah je čutili njuno predanost in predvsem medsebojno zaupanje.

Naveza ne izraža zgolj metaforične navezanosti na gore, marveč tudi

dejansko navezo – predanost drug drugemu, zaupanju, ki sta si ga soplezalca ob vsakem podvigu vseskozi izkazovala. Brez tega bi bili vzponi neuspešni oziroma nemogoči. Prava moč njune naveze je v tem, da sta jo začela tkati pred več kot štirimi desetletji, ko sta se po naključju spoznala med služenjem vojaškega roka nekje nad Pokljuko. To naključje je čez več kot štirideset let bralstvu ponudilo Navezo, v kateri se lahko podrobneje seznanimo z lepotami in tudi grozotami ledenih sten, ki toliko dajejo, obenem pa lahko veliko vzamejo. Srci in duši avtorjev, preliti na papir, (za)čutimo že na prvi strani, spomini, preprejeni z močnimi čustvi, pa bralno izkušnjo skozi celotno delo le še dopolnjujejo.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Z Martinom Golobom o življenju in knjigah

Na povabilo Milice Erčulj iz Društva upokojencev Žerjavčki je v začetku novembra njihovo literarno dopoldne obogatil znani župnik Martin Golob.

Polni dvorani obiskovalcev je predstavil svoji knjigi. Knjiga *Na spletni prižnici* prinaša zbirko Golobovih misli in pridig in je nastala v sodelovanju z Lojzeto Grčmanom, druga knjiga, *365 dni z božjo besedo*, pa za vsak dan v letu ponuja po en odlomek iz Svetega pisma z dodanimi razmišljanji Martina Goloba. Prvo knjigo je dal Golob v pregled tudi profesorju dr. Bogdanu Dolencu, ki v trzinski župniji opravlja delo duhovnega pomočnika, Golob pa nam je zaupal, da je bil Dolenc tudi prvi grosupeljski kaplan.

Kot se je izkazalo na srečanju, trzinski upokojenci zelo radi segajo po knjigah, ki se dotaknejo duše na način, kakršen je lasten Martinu Golobu. Njegova preprostost in odprtost, pogosto pa tudi duhovitost in iskrena naklonjenost ljudem odpirajo sodoben pristop k veri in tudi nevernike vabijo k poglobljeni duhovni izkušnji. Na srečanju je Golob povedal marsikaj o svojem odraščanju, odločitvi za duhovniški poklic, o svojem službovanju, pa tudi o tem, kako so ga med spletne vpliv-

neže izstrelili prenosi svetih maš v času epidemije covid. Danes mu zaradi prezasedenosti njegove spletne objave pomagajo ustvarjati mladi v njegovi župniji, pogosto pa snema ponoči, ko opravi vse svoje dnevne obveznosti, ki jih ni malo, je še pojasnil. »Če ne bi bil duhovnik, bi bil kmet, vendar sem na domači kmetiji preveč pogrešal ljudi. Zelo rad sem med ljudmi.« Temu pritrjuje tudi dejstvo, da ima prijatelje vsepovsod: enako dobrodošel je v domovih za starejše in v nogometnih klubih (v Trzin se je pripeljal z avtom NS Mura na sliki), prav tako dobro se počuti med mladimi kot med starimi ne glede na njihovo izobrazbo ali status.

»Vse, kar sem doslej počel in kar delam, tudi na področju videovsebin in družbenih omrežij, nastaja zelo spontano,« je povedal in pojasnil, da je njegov cilj ljudem približati Boga in da je odnos z Bogom tudi zanj osebno zelo pomemben. Simpatično šaljivo ali poglobljeno iskreno je ob koncu Martin Golob odgovarjal tudi na vrsto vprašanj iz občinstva in obiskovalcem se je zdelo, da je dobra ura z njim minila čisto prehitro.

TB, foto: TB

Desetletnica jutranje telovadbe v Starem Trzinu

Skupinska fotografija ob zaznamovanju desetletnice jutranje telovadbe

V začetku novembra smo v starem delu Trzina zaznamovali častiljivih deset let jutranje telovadbe *1000 gibov*, ki pod okriljem Šole zdravja vsako jutro med pol osmo in osmo uro poteka pred Jefačnikovo domačijo. Ta preprosta, a učinkovita rutina po metodi Nikolaja Grišina je skozi leta postala nepogrešljiv del vsakdanjika udeležencev. Pravijo, da med telovadbo vlada posebna energija, prepletena s pozitivnostjo in vzajemno podporo, le polurna vadba pa udeležence napolni z energijo za ves dan.

Ob praznovanju so člani skupine povabili tudi telovadce iz Novega Trzina, kjer prav tako telovadijo po metodi *1000 gibov*, da se jim pridružijo pri skupnem gibanju in se po vadbi zadržijo ob prijetnem druženju in domačih dobrotah, ki so jih pripravile skrbne gospodinje.

Jutranja telovadba *1000 gibov* ni le raztezanje. Postala je simbol zdravja, energije in druženja. Vsako jutro se pred Jefačnikovo domačijo zbere od osem do petnajst članov, ki skupaj izvajajo preproste

raztezne vaje od glave do peta. Ob tem pa ne manjka smeha in dobre volje, saj si ob koncu vedno podelijo kakšno šalo, ki so jo slišali ali prebrali. Številni udeleženci priznavajo, a jim telovadba ne da le fizične moči, temveč tudi psihično sprostitev.

Če se želite pridružiti skupini, ki skrbi za svoje zdravje in vitalnost, vas prijazno vabijo, da pridete v njihovo družbo. Pridite in odkrijte, kako lahko gibanje in druženje izboljšata kakovost vašega življenja.

Besedilo in foto: Natalija Nataša Frelih

16. informativa
SEJEM IZOBRAŽEVANJA IN POKLICEV

17. in 18. januar 2025
petek in sobota, od 9. do 18. ure
GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE, LJUBLJANA

VSTOP PROST
www.informativa.si

oglasno sporočilo

Absurd ob likanju, trepljanju in prazni slami

Količina trepljanja je naslov komedije absurda, ki osupne s satirično ostrino in očara z norčavimi razmisleki. 9. novembra je v izvedbi KUD DramŠpil iz Ribnice gostovala v Kulturnem domu Trzin in navdušila občinstvo.

Količina trepljanja je predstava dramatika in pesnika Gorana Gluvića, ki jo je režiral Gašper Jarni. Poigra se s težkimi temami in jih obrne v svet, kjer so čustva, delo in celo identiteta predmet družbene kritike. Kot so zapisali v svojem gledališkem listu, so v tej nenavadni predstavi pravila zamenjana in absurd povzdignjen v predpis, na videz vsakdanji položaji pa so osupljivi, kar sproža obilo vprašanj – in smeha. V predsta-

vi prepovejo celo jok, kar postavi v ospredje prizor revolucionarjev, ki se borijo za pravico do solz. Na čelu upora stoji oče Mira, ki na javnem zborovanju s solzami dobesedno oživi gibanje za vnovično vzpostavitev pravice do joka. Ko z zabuhlimi očmi in silovito glasno reče: »Nisem jokall!« množica gledalcev izbruhne v smeh, kar spodbudi razmislek o bizarnih omejitvah, ki jih družba postavlja posameznikom. Obstaja delo, ki naj bi bilo namenjeno le izbrancem? Mojster likanja Branko predstavi likanje kot skorajda sveto veščino, pri kateri je vsak gib natančno premišljen in energijsko zahteven, kot bi šlo za bodočo olimpijsko disciplino. Vrhunec predstava doseže v norčavem prizoru trepljanja, ko se inštruktor Maks spoprijema s pričakovanji družbe, da je vsak uspeh potrjen šele s trepljanjem. Če te torej nihče ne potreplja, je to enako neobstoju. Tudi prizor mlatenja prazne slame ima svojo ironijo – mati Miro se s skrbjo za družinski proračun odloči za nakup prazne slame, pri čemer strogo pazi na njen izvor. Mlatenje prazne slame postane večerna atrakcija, ki jo družina izkoristi kot izgovor za pogovor brez prave vsebine, s čimer predstava komentira prazne razprave brez globine.

Glaviću in Jarniju je v Količini Trepljanja uspelo oblikovati svet, kjer absurd postane kritično ogledalo naše družbe. Dvorano je napolnilo lepo število obiskovalcev in ti so predstavo pospremili z močnim aplavzom.

Besedilo in foto: Natalija Nataša Frelih

Literarni pogovor s Tino Vrščaj in Vesno Lemaic

V novembru je Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin v sodelovanju z Mladinsko knjigo v Dvorani Marjance Ručigaj pripravila literarno druženje z mladima avtoricama, Tino Vrščaj in Vesno Lemaic, ki v svojih delih *Na Klancu* in *Trznil je, odprla je* oko raziskujeta kompleksne odnose v družini ter ob tem obravnavata aktualno problematiko sodobne družbe. Z avtoricama se je pogovarjala Cveta Zalokar. Druženje je sledilo ciklu predavanj, s katerimi je Tina Vrščaj v okviru nagrade Evropske unije za književnost gostovala po Sloveniji. S svojim tretjim literarnim srečanjem se je tako ustavila v Trzinu.

Tina Vrščaj je za svoj roman *Na Klancu* prejela nagrado modra ptica 2022, na podelitvi nagrad Evropske unije za književnost pa je roman prejel posebno omembo komisije, nominiran je bil tudi za nagrado kresnik 2023. Ta družinski in ljubezenski roman je izpisan v številnih bolj ali manj natančno skiciranih prizorih, predvsem pa v dinamičnih dialogih, ki čas dogajanja zgodbe trdno umeščajo v sedanost, morda pa že tudi bližnjo prihodnost. V ospredju so odnosi – odnosi med partnerjema, odnos znotraj in tudi zunaj družine, odnosi, ki (so)ustvarjajo družbo in njeno ključno celico – družino.

Vesna Lemaic na drugi strani v delu *Trznil je, odprla je oko* v nizu zgodb raziskuje odnos med vnukinjo in dedom. V prvi je vnukinja šele dobro na poti, deda pa preganja misel o tem, v kakšno žensko bo odrasla. V drugi se njun odnos že zariše – na eni strani topla ljubezen, a tudi skrb, na drugi neukročena domišljija in svoboda. Tretja zgodba ju umesti v širšo družino, ki s sabo nosi težo običajev in tradicije, četrta prikazuje prekarno življenje mladih, ki so pogosto prisiljeni v izkoriščanje starejših. Tudi v Vesninem delu so v ospredju predstavljeni odnosi, prav tako družinski, vendar vselej izhajajoči iz razmerja med dedkom in vnukinjo, kar v resnici daje ritem celotnemu razvoju dogodkov.

Obe literarni ustvarjalci pišeta že vse življenje, pisateljstvu sta se tudi poklicno posvetili okoli leta 2010. Četudi sta njuna pisateljska sloga zelo različna, so jima skupni, ne le v izpostavljenih delih, medsebojni odnosi, ki imajo v njunih zgodbah vselej središčno vlogo. Prav zaradi te razli-

nosti avtoric je bil pogovor med njima še toliko bolj izrazit, saj so se njuna mnenja lepo dopolnjevala, obenem pa vseskozi ustvarjala ravno pravišnja nasprotja.

V Tininem delu prednjačijo družinski odnosi, poudarjena je vloga partnerskega odnosa, v ospredju pa je lik Eve, ki pooseblja močno osebo, ta združuje nežnost in občutljivost kakor tudi močno voljo in neodvisnost. Tina je na prireditvi poudarila, da je uživala v tem, ko je lahko raziskovala Evino osebnost, ko ji je lahko pripisala ženstvenost, ne da bi jo s tem zaznamovala in ji onemogočila, da bi se razvijala v samostojno neodvisno osebo.

Vesna je v pogovoru prav tako razkrila ključno vlogo medosebnih odnosov, in čeprav ded svojo

potomko navdušuje s pripovedovanjem zgodb, se njun odnos v resnici razvija vsaksebi. Avtorica je priznala, da si je v osnovi načrtala, kako naj bi njuna zgodba potekala in njun odnos krepil, a je dodala, da svojim likom vselej pusti dihati. Tako se protagonistkina pot ponekod razvija drugače kot načrtano, vendar Vesna priznava, da je prav v tem čar. Šele tedaj, po njenem, ta lik resnično zaživi, pa najsi je govor o dedku ali vnukinji.

Obiskovalci dogodka smo prisluhnili tudi odlomkom iz obeh del, ki jih je z nami podelila Cveta Zalokar. Ob tem smo določene odnose in razmerja lažje razumeli, predvsem pa smo morda lažje in bolj iskreno sočustvovali z Evinimi izzivi, ki jih Tina tako nazorno popisuje, ter se hkrati lažje bolj srčno poistovetili z zagatami in dvomi Vesnine protagonistke, vnukinje.

Razgiban večer se je nadaljeval tudi po uradnem delu, ko je iz občinstva priletelo še nekaj vprašanj glede razdelitve vlog v družbi nekdaj in danes, enakovrednosti ženske in moškega ter kako se slednja odraža tudi v Tininih in Vesninih zapisih, navezali pa smo se tudi na konkretne primere tovrstnih odnosov, pri čemer sta prebrana odlomka služila za dobro odskočno desko. Prav zaradi slikovitosti dogodka, barvitosti razpoloženja in izstopajoče literarne vrednosti obeh literarnih stvaritev bomo to novembrsko literarno druženje še dolgo pomnili.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Rožle Bregar navdušil s svojo Islandijo

V torek, 26. novembra, je Rožle Bregar, direktor fotografije, snemalec, filmski režiser in pustolovec v dvorano Kulturnega doma Trzin privabil lepo število obiskovalcev. Bregarja so v Trzin povabili organizatorji Kulturno-umetniškega društva Franc Kotar z zavedanjem, da bo njegovo predavanje navdušilo predvsem sladokusce, ki cenijo vizualno umetnost. Kajti prav v tem bleskita tako Rožle Bregar kot izjemno fotogenična Islandija.

Pustolovec in vizualni ustvarjalec Rožle Bregar, kot sam pravi, »že desetletje redno rine na Islandijo«.

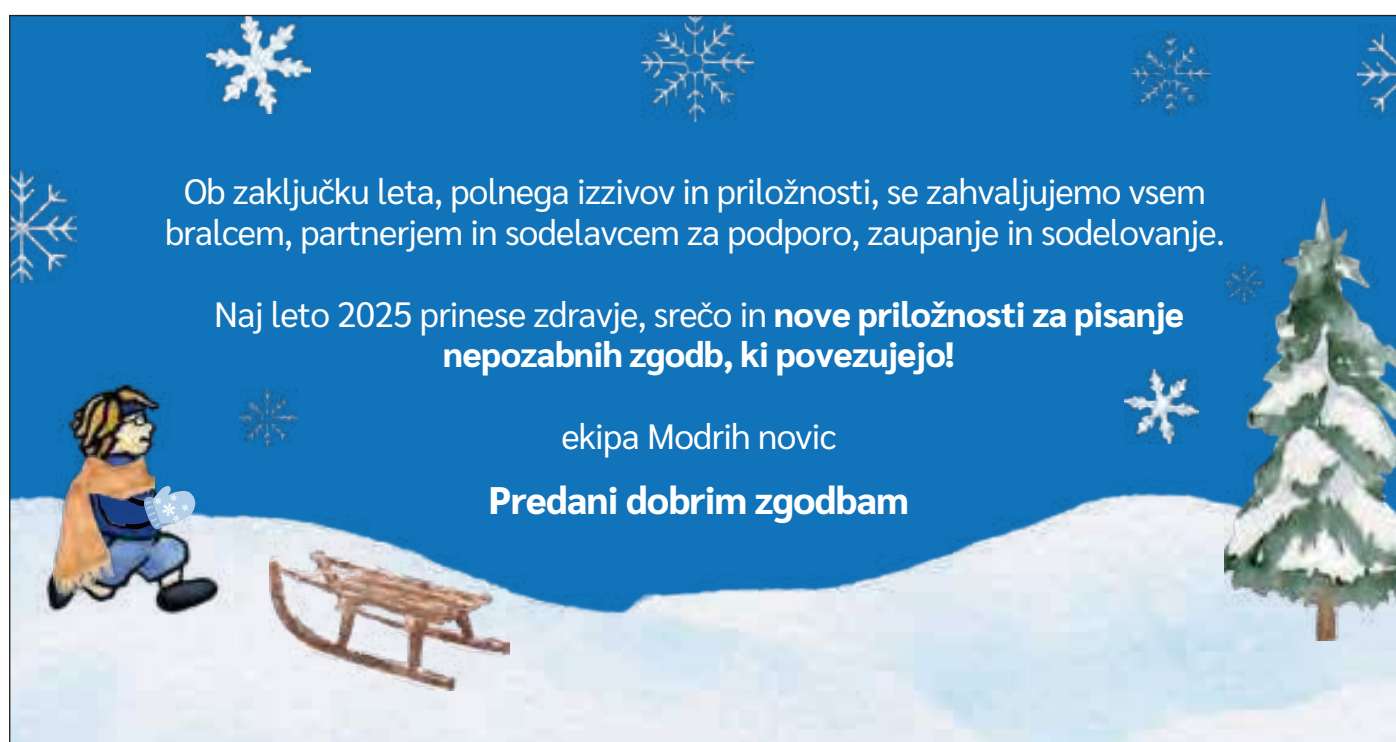
V družbi prijateljev Rožle odkriva najbolj odročne koticke Islandije, tiste, kamor turisti ne zaidejo.

Predavatelj je trzinskemu občinstvu z vrhunskimi fotografijami in posnetki predstavil svoje popotovanje po Islandiji. Da bi jih obiskovalcem čim bolj približal in da bi lepote Islandije lahko kar najbolje doživeli, je Bregar na predavanje prinesel celo svoj projektor in s tem še izboljšal kakovost vizualnega doživetja. »Predavanje je bilo neverjetno, posnetki pa izjemni,« je komentiral eden izmed udeležencev, potem ko je Bregar predstavil svojo pustolovščino – obisk Islandije v času pandemije.

Pot je začel na letališču Keflavik, kjer je srečal svojega islandskega prijatelja Siggija, da bi skupaj z njim raziskoval deželo ognja in ledu. Po kratkem obdobju karantene sta se podala v raziskovanje Islandije, kjer ju je presenetilo spremenljivo vreme, vključno s snežno nevihto, ki je kmalu zatem prešla v osupljiv severni sij. Zimski dnevi so bili kratki, vendar so naravne lepote in posebnosti Islandije vse poplačale. Po-

tovanje sta nadaljevala do zahodnih fjordov in tam sta odplula v naravni rezervat Hornstrandir. Smučanje po neokrnjeni snežni pokrajini, obdani s prelepimi pogledi na Grenlandsko morje, je bilo za Rožleta eno izmed najlepših doživetij. Islandija z gorami, ki se dvigajo le do 1500 metrov visoko, namreč ponuja kratke, a zelo posebne smučarske ture, ki so za smučarske navdušence prava poslastica. Poleg smučanja Islandija s svojo vulkansko pokrajino ponuja tudi obilo priložnosti za pohodništvo, plezanje po ledu in kopanje v geotermalnih vrelicih. »Raznovrstna in oddaljena naravna lepota otoka ter sproščeno življenje domačinov ustvarjata kraj, ki vedno znova vabi k obisku,« je še povedal Rožle Bregar.

Nina Rems, foto: arhiv Rožleta Bregarja

Ob zaključku leta, polnega izzivov in priložnosti, se zahvaljujemo vsem bralcem, partnerjem in sodelavcem za podporo, zaupanje in sodelovanje.

Naj leto 2025 prinese zdravje, srečo in nove priložnosti za pisanje nepozabnih zgodb, ki povezujejo!

ekipa Modrih novic

Predani dobrim zgodbam

Zadovoljni obrazi otrok so največja motivacija

Letošnje hiše strahov zagotovo ne bi bilo brez mladincev, ki so prestrašili in navdušili vrstnike. Motor trzinskega doživetja so bila tri dekleta – Keja Kokošar, Lora Goričan in Zoja Pacek. Dekleta so polna zagona in se trudijo, da bi bilo v Trzinu čim več prireditev in druženj, na katerih se otroci in mladi lahko srečujejo in zabavajo. Mislila sem, da bo pogovor štirih udeležениh prek Instagrama izziv, a jim gre komunikacija vsaj tako dobro od rok (oziroma prstov) kakor organizacija dogodkov.

Na sliki (od leve proti desni) Keja, Lora in Zoja

Jo boste prihodnje leto spet pripravile?

Vsekakor, to nam je v veliko veselje in vse zelo uživamo v tem. Ko smo bile mlajše, smo obiskovale veliko trzinskih prireditev, kot so miklavževanje, noč čarovnic, pustni sprevod in drugi. Zdi se nam, da je teh prireditev vedno manj. Zato želimo, da bi mlajši lahko doživeli podobno kot me. Največjo motivacijo pa nam dajejo zadovoljni obrazi otrok. 😊

Dejavne ste tako v KUD Franc Kotar Trzin kot tudi v Mladincu. Zakaj?

Že od prvega razreda nastopamo na prireditvah KUD-a. Rade nastopamo in se preizkušamo v različnih likih. Pri projektu mladinski klub Trzin pa sodelujemo, ker bi rade, da imamo mladi v Trzinu prostor za druženje, da bi imeli več dogodkov, na katerih se lahko zabavamo.

Hej, dekleta, ste za nekaj vprašanj?

Seveda. 😊

Kako ste prišle na idejo za Hišo strahov?

V preteklih letih smo redno obiskovale hiše strahov v Trzinu in tako smo dobile veliko dobrih idej, kako bi lahko pripravile svojo. Smo zelo zagreta in povezana generacija, vsi smo vedno pripravljeni pomagati na različnih prireditvah, zato smo se s preostalimi odločile, da letos mi poskrbimo za ta dogodek.

Kaj še pripravljate?

V začetku decembra je bila na sporedu delavnica izdelovanja prazničnih voščilnic, ki smo jih podarili upokojemcem v Domu počitka Trzin. Januarja pa bomo nadaljevali izdelavo mozaika v prostorih mladincev.

Koliko časa so vam vzele priprave?

Od ideje do izvedbe smo se približno dva meseca dvakrat na teden dobivali z našo mentorico Nino Goropečnik. Na sestankih smo spisali zgodbo, kupili smo material in izdelali kostume, posneli zvok in okrasili prostore.

Vse tri ste letos postale srednješolke — katere šole obiskujete?

Keja: Zoja obiskuje Gimnazijo Jožeta Plečnika, z Loro pa sva obe na ekonomski šoli Ljubljana, na gimnazijski smeri.

Kakšni so odzivi?

V hiši strahov je bilo nekaj otrok, ki so že prestari za take stvari. Zabavali so se, nasmejali, a se ničesar niso bali. Od predstavnikov mlajših generacij pa smo dobili veliko pozitivnih odzivov. Imeli so se zelo dobro, bilo je strašno, a prekratko.

Kako vam uspe usklajevati šolo, aktivnosti v KUD-u in Mladincu? Imate čas še za kaj drugega?

Zoja: Na sestankih se dobivamo večinoma med vikendi ali tudi med tednom, če nimamo preveč ocenjevanj. V prostem času pa obiskujemo še različne aktivnosti. Lora obiskuje tečaj španščine in je vodnica pri tabornikih, Keja trenira ples, sama pa plezanje.

Kje pa vas najdemo na prost dan?

Zoja: Najverjetneje bom kje s svojimi prijatelji.

Lora: Vsakič ko imam vsaj malo prostega časa, bom verjetno poklicala prijatelje in šla z njimi ven. Druženje z njimi je del mojega vsakdana.

Keja: Na prost dan se najraje družim s prijatelji ali pa kaj spečem. Kdaj se z družbo odpravimo v Ljubljano, ampak najbolje se imamo v Trzinu.

Za konec še tri o Trzinu, velja? Kaj vam je najbolj všeč?

Zoja: Trzin mi je zelo všeč, ker je miren kraj, v katerem smo vsi zelo povezani med seboj, a je še vseeno zelo blizu glavnega mesta.

Lora: Zdi se mi super kraj za vse starostne skupine, saj imamo vse, kar potrebujemo. Kot najstnici mi je bilo super, da sem živela tukaj, saj imamo veliko zunanjih igrišč in pešpoti, kjer se lahko družimo. Zdaj imamo še mladince, v katerega lahko gremo, če so zunaj slabo vreme in nizke temperature.

Keja: Najbolj všeč mi je, da imamo veliko igrišč, na katerih se lahko družimo. Všeč pa mi je tudi nova dvorana, v kateri si kdaj pogledam kakšno igro futsala.

Najljubši dogodek, prireditev?

Zoja: Florjanov sejem.

Lora: Definitivno Florjanov sejem.

Keja: Včasih ko je v Trzinu še potekal Florjanov sejem, sem se tudi jaz zelo rada udeleževala tega dogodka. Zdaj pa sta moji najljubši prireditvi noč čarovnic, ob kateri vsako leto priredimo hišo strahov, in pa Trzn fest.

Kaj bi najprej spremenila, če bi imela čarobno palčko?

Zoja: Rada bi, da bili trzinski dogodki takšni, kot so bili včasih. Trzinu bi dodala se drsališče.

Lora: Se strinjam, da bi bilo super, če bi v Trzinu ohranili več dogodkov, ki so bili včasih na sporedu. Recimo pustni sprevod, miklavževanje ...

Keja: V Trzinu bi pričarala bazen, odbojko na mivki ter več prireditev za mlade.

Dekleta, hvala za čas in hvala, ker se trudite soustvarjati prijeten kraj za bivanje. Vse lepo vam želim!

Hvala! 😊

Tjaša Toni Skubic,
foto: osebni arhiv Keje, Lore in Zoje

Osnovna šola Trzin prvič gostila debatni turnir

V soboto, 9. novembra, so v Osnovni šoli Trzin gostili osnovnošolski debatni turnir, na katerem je sodelovalo kar 38 ekip iz 15 različnih šol, kar pomeni več kot sto dvajset učencev debaterjev in njihovih mentorjev iz vse Slovenije. Nadobudne debaterje sta pred debatnim tekmovanjem pozdravila in nagovorila podravnateljica Osnovne šole Trzin Jana Klopčič in župan Občine Trzin Peter Ložar. Tekmovalci so razpravljali o pripravljeni trditvi »V šolah bi morali imeti več skupinskega in manj individualnega delax in nepravilni debatni trditvi »Reklame (oglas na radiu, televiziji in spletu, letaki ...), ki nagovarjajo otroke, bi morali prepovedati«. Osnovno šolo Trzin je

zastopala tričlanska ekipa Ne pa ne, ki jo sestavljajo Ivona Primožič, Lara Tomc Bevk in Liam Benjamin Štante.

Učenci so na turnirju pokazali že usvojeno debatno znanje, zmaga pa je pripadla ekipi Hobiti iz Osnovne šole narodnega heroja Maksa Pečarja. Zahvala za pomoč pri izvedbi tekmovanja gre vsem sponzorjem debatnega turnirja: podjetju dm drogerie markt, Založbi Škratelj, Mladinski knjigi, podjetju ExtraLux, Zavarovalnici Triglav in Argeti.

Lara Krafogel,
mentorica debatnega krožka
na Osnovni šoli Trzin, foto: arhiv Zavoda Za in proti

Dobrodelni šolski božično-novoletni bazar

Na odlično obiskanem šolskem bazarju so za šolski sklad zbrali 5700 evrov.

V čarobnem razpoloženju je 28. novembra v Osnovni šoli Trzin potekal drugi božično-novoletni bazar, ki je v šolske prostore privabil veliko obiskovalcev. Prireditve se je začela ob 17. uri v jedilnici s kratkim koncertom otroškega pevskega zbora, ki ga je vodila Lara Krafogel, in mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Mateje Vetrnik. Zatem se je živahno dogajanje razširilo na šolske hodnike, kjer so mali in veliki umetniki na stojnicah razstavili svoje izdelke, ki so jih ustvarjali pod mentorstvom učiteljev in razrednikov. Novoletne voščilnice in koledarji, okraski, smrečice, adventni venčki, snežaki, svečniki, skledice, poslikane lanterne iz kozarčkov za vlaganje, mila ... in celo ptičje hišice. Vsak razred je svoje unikatne izdelke prodajal za žetone, ki so jih starši na menjalnih postajah zamenjali za evre. En žeton je bil vreden dva evra.

Pri trgovanju so se učenci izkazali za spretnne trgovce in

Poleg izdelkov so obiskovalci lahko »kupili« fotografiranje z domiselnim Božičkom.

stojnice so se kmalu začele prazniti. Ob tem naj omenimo, da je letos za žetone nekaj učencev prvič igralo tudi na klavir in kitaro, obiskovalci pa so se lahko celo fotografirali z Božičkom. Živahno je bilo tudi v šolski jedilnici, kjer smo se lahko posladkali in okrepčali s toplimi napitki. Medtem so po šoli ves čas zveneale praznične melodije. Udeleženci bazarja so se tudi letos zelo izkazali, saj se je v šolski sklad nateklo 5700 evrov. »Iskrena hvala vsem, ki ste kakor koli pripomogli k uspehu te prireditve za naš šolski sklad. Hvala, učitelji in drugi strokovni delavci, za ves vložen trud in energijo v pripravo in izvedbo prireditve. Vaša predanost in spodbuda sta navdih učencem, da so se s ponosom in veseljem predstavili s svojimi izdelki,« je bila navdušena ravnateljica Matejka Chvatal in dodala: »Iskrena hvala tudi kuhinjskemu osebju, ki je poskrbelo, da nismo bili lačni in žejni. Naj uspeh tega bazarja prinese še več zavzetosti za nadaljnje ustvarjanje in sodelovanje.«

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Zahvala v imenu šolskega sklada

Na bazar so se učenci skupaj s svojimi učitelji začeli pripravljati že v oktobru, ko so pridno zbirali vse potrebno, in v novembru organizirali tehniški dan, ki je bil namenjen prav izdelovanju izdelkov za ta sejem. Učenci, ki so z vso vnemo ponujali svoje izdelke, so se izkazali za zelo uspešne prodajalce, starši pa za dobre kupce. Zbrani denar bomo namenili učencem, ki prihajajo iz ranljivejših družin. Prav tako bomo z denarjem pomagali pri financiranju nadstandardnih dejavnosti, kot so tabori, šole v naravi, ekskurzije, avtobusni prevozi in večdnevne dejavnosti, ter pomagali pri nakupu nadstandardne opreme, ki jo učitelji potrebujejo za nemoteno delo. V imenu šolskega sklada se zahvalujemo vsem staršem in drugim obiskovalcem, ki so kakor koli pripomogli k čudovitemu in uspešnemu popoldnevu. Predpraznični bazar je uspel tako, kot smo si ga zamislili z učitelji in učenci.

Špela Šivic, vodja šolskega sklada

Otroška predstava *Bodimo prijatelji*

Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin je v prvi polovici novembra poskrbela za prijetno popestritev turobnih dni in v goste povabila Pravljičarno, gledališče, ki ga vodi duhovita in ustvarjalna pravljica Renata. Ta je otrokom pripravila svežo predstavo in jih z njo popeljala v čarobni svet gozdnih živali, da bi jih podučila o pomenu pristnih človeških vezi.

V zgodbi je bil v ospredju ježek Pik, ki ga je tako kakor dandanes marsikaterega otroka obsedla sodobna tehnologija. Do seznanitve z njo je večino dneva preživel v gozdu, se igral s prijatelji, vzpostavljaj nove stike ter užival v svobodi, svežem zraku in naravi, čim pa mu je v roke prišla pametna naprava, je nenadoma pozabil na prijatelja medveda, ni mu bilo več mar, na kakšno novo pustolovščino se podaja verveca, kam jo maha jazbec. Posvečal se je le še svoji pametni napravi, misleč, da »nekdanjih« prijateljev v resnici ne potrebuje, saj jih ima na svojem Gozdbooku več tisoč. Ko pa si Pik nekega dne prav nesrečno poškoduje tačko, uvidi, da brez prijateljev iz mesa in krvi življenje ni lepo. Da bi si povrnil njihovo zaupanje, se jim mora najprej opravičiti, kar pa je lahko silno težko. Ob zabavnih pripovedkah, slikovitih kuharskih preizkušnjah ter prepevanju veselih napevov

nas ježek Pik podučijo, da tudi težke korake slej ko prej naredimo, ko uvidimo vrednost pravih prijateljev in se zavemo, kakšno vrednost dajejo našemu življenju. Brez njih še tako lepa pustolovščina ni pristna.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Tudi v vrtcu tokrat prvi božično-novoletni bazar

Ko smo po gozdnih poteh že vsi vohali sneg in so na ulicah začele utripati prve novoletne lučke, je tudi v Vrtcu Trzin potekal prvi božično-novoletni bazar. Priprave so stekle že v pozni jeseni, ko so vzgojiteljice z otroki začele izdelovati čudovite izdelke, v pripravo pa so se pri nekaterih skupinah vključili tudi starši. Na dan bazarja so si otroci s starši ogledali nastop pevskega zborčka Vrtca Trzin in plesne točke Plesne šole Miki. Ob z lučkami okrašeni smreki so v Božičkov poštni nabiralnik lahko oddali svoja pisma z željami ter se udeležili prazničnega božičnega fotografiranja. Na hodnikih vrtca so bile razporejene mize, na katerih so strokovni delavci prodajali svoje ročno izdelane umetnine iz lesa, voska, filca, gline ter domače piškote in druge dobrote, ki so jih izdelali skupaj z otroki.

Z velikim veseljem smo na bazarju izvedli tudi prvo izmenjevalnico igračk, ki je med otroki, starši in zaposlenimi požela veliko navdušenja. Prireditelj je bila priložnost za spodbujanje medsebojne solidarnosti, veselja ob deljenju in trajnostnega razmišljanja. Otroci so v vrtce prinesli igrače, s katerimi se ne igrajo več, in jih na dan bazarja zamenjali za nove, zanimive predmete, ki so jih izbrali sami. Ta preprosta, a čudovita izkušnja jih je naučila, kako pomembno je deliti in ceniti stvari, ki jih imamo. Obenem so se naučili, da so tudi rabljeni predmeti vredni in zaželeni. Naša prva izmenjevalnica igračk je bila več kot uspešna, saj je med vsemi udeleženci pustil lepe vtise in pozitivno energijo. Verjamemo, da bomo to izkušnjo še večkrat ponovili in s tem nadaljevali našo skupno pot k trajnosti, solidarnosti in dobrim odnosom.

Da pa je bilo popoldne še lepše in bolj sladko, smo se okrepčali z vročim kakavom s penicami, čajem, kavo, pečenim krompirčkom, pico, kolicami in vafli. Prireditelj je pričarala čudovito praznično razpoloženje in tudi v naših srcih prižgala lučke sreče in iskrenega veselja.

Prvi božično-novoletni bazar smo lahko izpeljali s pomočjo staršev, ki so nam pomagali z najrazličnejšimi donacijami. Iskreno se vam zahvaljujemo za vašo podporo in sodelovanje pri izvedbi našega prvega takšnega

bazarja. Posebna zahvala gre Maticu Lampiču (E. Leclerc) za zagotovitev sestavin, pijače in drugega. Najlepše se zahvaljujemo Gašperju Petriču za donacijo in peko krompirčka (Hitra sedmica). Da je prostor izžareval pravi pravljični in božični čar, se zahvaljujemo Katji Janežič za dekoracijo (Bonsai), Maji Tomažin se zahvaljujemo, da je priskrbel pisma in ovojnice, da so lahko naši najmlajši napisali pisma dobrim možem in jih odrgli v pravi Božičkov nabiralnik. Adelisi Vrbec se zahvaljujemo za pripravo in peko božičnih kolačkov in sladoledkov, s katerimi smo se lahko posladkali. Prav tako se zahvaljujemo tudi fotografu, ki je poskrbel, da je utrinke dogodka ujel v fotografski objektiv. Hvala tudi vsem staršem, ki so pomagali pri peki vafjev.

Prav tako se zahvaljujemo obiskovalcem, staršem in vsem, ki so se udeležili bazarja. Zbrali smo 2212,90 evra, denar bo v celoti namenjen vrtčevskemu šolskemu skladu. Z vašo pomočjo nam je uspelo ustvariti prijetno praznično razpoloženje, nasmehi na obrazu naših najmlajših pa nas navdihujejo in nas spodbujajo k ustvarjanju podobnih prireditev in srečanj tudi v prihodnje.

Irena Agata Poljanšek, foto: Špela Rezar

Vol, ki si je želel le prijateljev

Zgodbo o Rdeči kapici, deklici z ljubko rdečo kapico, poznamo vsi. A na novembrski abonmajski predstavi za otroke v Kulturnem domu Trzin smo s pomočjo Tadeja Piška izvedeli, da mogoče le ni vse čisto tako, kot se nam zdi. Predstava In še Rdeča Kapica? je bila del abonmaja Franckov živžav, ki ga pripravlja Kulturno-umetniško društvo Franc Kotar.

Predstava se začne na srečnem koncu: ko sta Rdeča kapica in babica rešeni in volkov trebuh zašit. A strah pred volkom je zdaj še večji, saj si v gozd nihče več ne upa – razen pogumne Rdeče Kapice. Peter, na primer, si je postavil ograjo, da bi zaustavil smrdljivega volka. Rdeča Kapica mu zato pravi kar 'strahopeter.' Babica vsak večer k vratom porine omaro, pod okno natrese risalne žebličke, grlo pa si poplakne z macesnovim šnoppcem. Prosi tudi lovca Ferda, da opreza za volkom. A ko ta pride, skoraj polna dvorana otrok in odraslih, ki nas je Peter poimenoval kar »človeški alarm«, pravočasno vse vpletene opozori na nevarnost. Po pretepu v gozdu se volk le izpove, zakaj je pojedel babico in Rdečo Kapico, zakaj mu v neki drugi pravljici dišijo trije prašički in zakaj se mu v spet drugi cedijo sline po kozličkih. Ne ker bi bil hudoben, ampak ker je hotel biti kot vsi drugi volkovi. Je namreč vegetarijanec, in ker je želel postati njihov prijatelj, je hotel dokazati, da tudi on je meso. Želel pa si je le prijatelje ...

Besedilo in foto: Tjaša
Toni Skubic

ŽELIMO VAM
**sreče,
zdravja
& topline.**

VODOTERM
Radomlje

veto
Group

2025

oglasno sporočilo

November v vrtcu mesec prijaznosti in sodelovanja

Sredi meseca, 13. novembra, smo zaznamovali mednarodni dan prijaznosti. Na ta dan si prizadevamo, da se med seboj povežemo in smo prijazni. Gre za preprosta dejanja, s katerimi lahko polepšamo trenutke drug drugemu. V okviru projekta Varo in spodbudno učno okolje so otroci izdelovali likovne izdelke, ki smo jih izobesili na panoje pred igralnice: rumene verige, vrtnice iz zmečkanega papirja, zapisane prijazne misli otrok. Vsaka vzgojiteljica je tudi prejela rumeno vrtnico.

15. novembra smo pripravili tradicionalni slovenski zajtrk. Letos že 14. leto zaznamujemo dan slovenske hrane, tokratno geslo je bilo »Moj naj zajtrk«. Otrokom smo postregli živila iz bližnjega okolja, kot so kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Namen projekta je, da že najmlajši spoznajo pomen zajtrka, kmetijstva in čebelarstva, zdrave prehrane, gibanja in ohranjanja čistega okolja. Vzgojiteljice so z otroki po skupinah izvedle dejavnosti na temo čebel in spoznavanja peke kruha.

Starejše skupine v enoti Žabica so spoznavale poklice. V ta namen so v goste povabili harmonikarico in kmeta. Največja privlačnost je bila

kočija s konjem (na sliki). Otroci so ga pobliže spoznali, ga božali in se s kočijo lahko tudi peljali okoli vrtca.

V skupini Medvedki so izvedli slikarsko delavnico, kjer so otroci pod vodstvom mag. Tamare Trček Pečak in ge. Mateje Vidrajz slikali z oljnimi barvami na slikarska platna. Nastali so krasni izdelki. Otroci skupin Medvedki in Lisičke so poslikali dva plakata in izdelovali praznične vaze za Hoferjev praznični projekt. Pokazali so veliko ustvarjalnosti in tako poskrbeli, da bodo vsi otroci našega vrtca v januarju 2025 prejeli darila podjetja Hofer. Njihovi izdelki bodo razstavljeni v trgovini Hofer v Domžalah.

Gospod Jure Tomc je skupini Veverice podaril botrstvo mlademu nosorogu Apollu, ki živi v Afriki, v kenijskem rezervatu za ogrožene živalske vrste. Otroci so ob video- in slikovnem gradivu izvedeli marsikaj zanimivega o njem, rezervat pa jih bo redno obveščal in jim pošiljal novice o tej zanimivi živali.

Seveda ne smemo pozabiti na naše najmlajše. Tudi oni so se že navadili vrtca, otrok in drugih vzgojiteljic. Na sprehodih v vozičkih spoznavajo okolico Trzina, v telovadnici pa že počasi postajajo suvereni pri gibalnih dejavnostih in igrah.

Konec novembra se je v našem vrtcu že začutilo praznično razpoloženje. Igralnice so že zimsko in praznično okrašene. Skozi ves november smo se po skupinah pripravljali na naš prvi Žabčkov novoletni bazar, ki je potekal v začetku decembra. Otroci so z vzgojiteljicami izdelovali razne unikatne izdelke, tudi na srečanjih in delavnicah s starši. V okviru projekta Varo in spodbudno učno okolje so v vrtec prinašali igrače, ki jih doma ne potrebujejo več. Za vsako prineseno igračo so prejeli žetonček, ki so ga na bazarju zamenjali za drugo, novo igračo. November je tako res mesec prijaznosti in zagotovo bo prav tak tudi ves december.

Besedilo in foto: Saša Dolar

Miklavževa darila za otroke iz rejniških družin

Letos je sveti Miklavž pohitel in že v torek, 3. decembra, v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici obiskal vse otroke iz rejniških družin na območju Domžal, Mengša, Trzina, Lukovice in Moravč. Tradicionalno smo ga pričakali skupaj z otroki iz družin Rotary cluba Domžale.

V predprazničnem večeru smo se podali na domišljijско potepanje s pravljico iz gledališča Kukuc. Ta je otroke povabila v pustolovsko pravljico za škratke, skupaj z njo so razvijali pravljico dogodivščino, na koncu pa smo vsi skupaj s plesom in vzkliki priklicali dobrega moža, svetega Miklavža. Ta je prišel v prelepi obleki z zlato palico in kupom lepih daril. Spremljali so ga angeli, ki so mu pomagali pri obdarovanju otrok. Vse otroke je blagohotno nagovoril v veri, da pridno izpolnjujejo svoje naloge, in jih vprašal, ali tudi njihovi rejniki ravnaajo tako. Otroci so prihajali k njemu, mu pridno odgovarjali, prinašali risbice, skupaj z njim zapeli pesmice, se slikali z njim, škratovko in angelčki ter zadovoljni odhajali z lepimi darili. Med različnimi dobrotami jim je

dobri mož podaril tudi majhen hranilnik z željo, da spoznajo, kako pomembno je majhne denarje varčevati, da si lahko čez čas privoščijo kaj koristnega.

Ob odhodu nas je sveti Miklavž pocrkjal s tradicionalno sladico naših krajev, trojanskim krofom. Skupno je bilo obdarjenih 125 otrok. V Centru za socialno delo Osrednja Slovenija vzhod, Enoti Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale se srčno zahvaljujemo vsem Miklavževim pomočnikom iz Rotary cluba Domžale, še posebej Miklavževi pomočnici Martini Oražem, za prelepo praznično doživetje.

Marta Tomec, foto: Tomaž Oražem

HALO OLJE

☎ **080 11 37**

Naročite kurilno olje na dom!

Srečno in toplo 2025!

www.halo-olje.si

info@halo-olje.si

oglasno sporočilo

Ob čaju in šmornu prižgali lučke

Novembra smo se v Prostovoljnem gasilskem društvu Trzin (PGD Trzin) posvetili izobraževanju in pripravi na prireditev 30. novembra – prižig lučk. Zaradi lanske uspešne prireditve smo se odločili, da to letos naredimo skupaj z občino. Dodatno smo okrasili jelko in dodelali osvetlitev, tako da je Dom zaščite in reševanja res praznično osvetljen. Ob tem smo postregli čaj in kuhano vino, pekli smo tudi cesarski praženec ali šmorn. Vsi tisti, ki ga niste prišli pokusit, boste imeli priložnost za to prihodnje leto, saj tradicijo nameravamo nadaljevati.

V teku je tečaj za vodjo skupine v organizaciji Gasilske zveze Domžale, ki ga obiskujeta dva naša člana, štirje pa sodelujejo kot inštruktorji in predavatelji. Izvaja se še tečaj za bolničarja, na katerem se operativci PGD Trzin skupaj s člani trzinskega štaba Civilne zaščite urimo za posredovanje ob zastojih srca, nujnih stanjih in različnih poškodbah. S pridobljenim znanjem bomo lahko na intervencijah usklajeno sodelovali skupaj z reševalci Nujne medicinske pomoči Zdravstvenega doma Domžale.

Mladinska komisija

Dejavnosti in tečaj za pionirja potekajo po urnikih. Da bo delo v decembru bolj slavnostno, smo okrasili garažo. Po gospodinjstvih bomo raznosili koledarje, v okviru dneva plavanja bomo pridobivali večino plavalec. Isti dan bomo izkoristili za pogostitev in praznovanje.

Izpostaviti velja enkratno priložnost, ki smo jo izkoristili za prikaz in trening temeljnih postopkov oživljanja. V DZIR, kot smo že omenili,

poteka tečaj za bolničarja, zato imamo na voljo vso demonstracijsko opremo, ki smo jo lahko uporabili in otrokom omogočili prvo pravo spoznavanje s pomočjo sočloveku v stiski. Spoznali so postopke oživljanja in preizkusili delo z defibrilatorjem.

Kronološki pregled intervencij

V novembru je bilo pri posredovanjih na srečo malo zatišja. Tako smo posredovali samo ob prometni nesreči, ki se je zgodila 16. novembra ob 20.34 na obvoznici, ko sta zaradi odvzema prednosti trčili dve vozili. Na srečo ni bilo poškodovanih, zato smo skupaj z gasilci CZR Domžale odklopili baterije na vozilih, cestišče posuli z vpojnim sredstvi in uredili protinaletno zavarovanje kraja nesreče.

Andrej in Ema Nemec, foto: arhiv PGD Trzin

Zahvala in voščilo

Dovolite, da se ob koncu leta zahvalimo vsem in vsakomur za izkazano pomoč in podporo, ki ju še kako potrebujemo pri svojem delu. Le s skupnimi močmi bomo lahko še naprej opravljali svoje poslanstvo in pomagali ljudem v stresnih kritičnih položajih, ko je hitra in strokovna pomoč najbolj potrebna.

V novem letu vam zato želimo obilo zdravja, sreče in zadovoljstva.

Z gasilskim pozdravom »NA POMOČ«

Anžetov kineziološki kotiček

Tri najboljše »vaje« nasploh - II. del

V novembrski številki smo se posvetili prvi od treh najpomembnejših »vaj« za ohranjanje zdravja, prehrani in hidraciji, dotaknili pa smo se tudi naslednje pomembne »vaje«, spanja. Tokrat se posvečamo spancu. Tako preprosta »vaja«, ki pa jo tako zelo zanemarjamo! Kar dve tretjini odraslih v razvitem svetu premalo spi in ne dosega priporočila o sedmih do devetih urah spanca.

Večina ljudi ni zmožna dalj časa polno živeti z manj kot zgoraj navedenimi urami spanca. S pomanjkanjem spanja se poveča pojavnost rakavih in srčno-žilnih obolenj, demence, poslabšata se imunska odzivnost in duševno zdravje. Dober spanec ima po NIJZ tri dobre lastnosti: je dovolj dolg (prilagojen starosti), neprekinjen (ni razdrobljen) in globok. Pomanjkanje spanca naj bi naše kognitivne in fizične sposobnosti prizadelo bolj kakor neurejena prehrana in premalo uživanja tekočine. Za učinkovitejši spanec lahko pri sebi preverite nekaj dejavnikov, ki vplivajo nanj. Ti so:

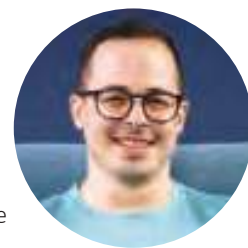
- stalnost (hodimo spat ob isti uri in se prebujamo ob isti uri),
- dnevni dremeži naj bodo kratki (do 45 minut),
- izogibanje alkoholu in kajenju,
- izogibanje kofeinu šest ur pred spanjem,
- obrok pred spanjem naj bo lahek in lažje prebavljiv,
- redno ukvarjanje s telesno dejavnostjo (ne tik pred spanjem),

- primernost ležišča in vzglavnika,
- ugodna temperatura in prezračenost sobe, v kateri spimo,
- čim bolj zmanjšamo moteče zvoke in svetlobo.

Če imamo vse zgoraj naštetu večinoma obključeno, vendar še kar slabo spimo, lahko pomislimo tudi na motnje spanca in se o tem posvetujemo z osebnim zdravnikom, ki nas lahko usmeri k pravim specialistom. Noben prehranski dodatek ne bo mogel v celoti nadomestiti zgoraj navedenih primanjkljajev, ki se pojavijo zaradi neupoštevanja smernic!

O zgoraj navedenih najboljših vajah bi se lahko še bolj podrobno razpisali, saj je znanost za njimi obširna. Zaradi lahkotnega branja članka sem se odločil, da čim bolj na kratko povzamem osnove, saj so te pri večini prebivalstva po navadi najbolj zanemarjene. Kar se tiče prehrane in hidracije, se lahko obrnete tudi na centre za krepitev zdravja po vsej Sloveniji (ti delujejo v okviru zdravstvenih domov). Na posvete pri dietetiku se lahko naročite pri referenčni sestri ali pa kar pri osebnemu zdravniku.

Anže Kosmač, mag. kin.

Odkrivanje lepot Krasa s Planinskim društvom Onger

V Planinskem društvu Onger so na toplo in sončno soboto 23. novembra pripravili kar dva izleta. Eden je bil primeren za družine z otroki, drugi za izkušenejše pohodnike.

Prvega so vodili Miro Štebe, mentorica planinske vzgoje v vrtcu Nina Zupan in načelnica odseka za varstvo narave pri Planinskem društvu Tina Kralj. Ti so na svetovni dan otrok na območje Pivke popeljali kar 23 udeležencev izleta, predvsem malčkov iz trzinskega vrtca Žabica s starši. Tam so si najprej ogledali interaktivni Ekomuzej Pivških presihajočih jezer, kjer so otroci na zabaven način spoznavali naravo kraškega sveta. V nadaljevanju so se podali na zdaj presahnjeno Petelinje jezero, ki je drugo največje v skupini Pivških jezer. Ime je dobilo po divjem petelinu, voda pa se v njem zadrži najdlje, približno polovico leta. Za lepši razgled so se povzpeli še na bližnji razgledni hribček. »Za vsa jezera je značilno, da jih v vsej njihovi veličini in lepoti spoznaš, če jih ne opazuješ le iz žabje perspektive,« je prepričan Miro Štebe. Na koncu si je skupina v Pivki ogledala še Center o velikih zvereh Dina, kjer so z interaktivnimi medijskimi orodji in zanimivimi zgodbami spoznavali svet treh velikih zveri: medveda, volka in risa. Kot zanimivost lahko zapišemo, da je center poimenovan po risinji Dini, ki se je skotila v snežniških gozdovih in je bila prva opremljena s telemetrično ovratnico.

»Pivška jezera najbolje spoznaš, če jih opazuješ iz ptičje perspektive.«
Foto: Miro Štebe

Istega dne se je 18 pohodnikov odpravilo na skupen izlet vodniških odsekov Planinskega društva Kamnik in Planinskega društva Onger Trzin. Planince je po vrhovih Podgorskega Krasa pod budnim očesom

mentorja Mihe Pavška na svoji drugi pripraviški turi zanesljivo vodil novi kamniški vodnik Aleš Koželj. »Videli in doživeli smo vse, tudi srečali marsikoga, manjkala sta le Winnetou in Old Shatterhand! Bil sem že marsikje in z marsikom, ampak takega dne, kot je bila minula sobota, ne doživiš prav vsako leto, kaj leto, desetletje! Dan po hladni fronti, z mirnim vremenom in odlično vidljivostjo, spodaj malo snega (na korcih v Zazidu), površinski sreč na travnikih Zazijske vale, celo ivje, raznobarna trta, nato jesenski ruj, rumeni hrasti, rdeče buke in potem zasneženi gozd in brezkončne travnate poljane, posejane s skritimi skalami. Zložili smo kar štiri v vrsto, začeli smo na Lipniku (804 m), nadaljevali na Kavčič (883 m), prečili Golič (890 m) in končali na Kojniku (802 m). Vmes pa pozdravili prijatelja, šteli barke v Tržaškem zalivu, občudovali Osorščico na Lošinju in domače Grintovce, pa seveda Očaka!« je Pavšek slikovito povzel njihovo peturno krožno turo po slovenski preriji.

»Takega dne, kot je bila ta sobota, ne doživiš prav vsako leto, kaj leto, desetletje!«
Foto: Miha Pavšek

Za konec dodajmo, da smo v društvu že sprejeli program izletov za prihodnje leto, da že pobiramo članarino za leto 2025 in da bomo v novo leto vstopili kar delovno.

Tanja Jankovič

Na Čemšeniški planini

V soboto, 16. novembra, je Planinsko društvo Onger Trzin pripravilo izlet na Čemšeniško planino, ki je spadal v sveženj nezahtevnih izletov. Te društvo pripravlja enkrat na mesec, namenjeni pa so tistim z nekoliko manjšo telesno pripravljenostjo, ki pa si vseeno želijo gibanja v naravnem hribovitem okolju. Seveda se teh izletov lahko udeležijo tudi vsi drugi, tudi tisti, ki so sposobni precej zahtevnejših planinskih podvigov. Tako je bilo tudi tokrat, saj se je izleta udeležilo deset planincev. Čemšeniška planina je namreč privlačen cilj nedaleč od Trzina, še zlasti radi jo obiskujejo planinci iz Zasavja. Poleg prijetne narave in širnih razgledov je njena prednost tudi v tem, da se planina, kadar življenje po dolinah hromi siva in hladna megla, kopa v soncu. Udeleženci tokratnega izleta so vzpon začeli z roba smučišča na Prvinah, s parkirišča pred Centrom šolskih in občinskih dejavnosti. Pot na planino ni zahtevna, in čeprav so bili pohodniki sprva še v senci in je bilo dokaj hladno, so se hitro ogreli in že zagreti so dosegli sončen in razgleden greben, ki vodi na planino. Dom na planini je ob koncu tednov odprt in jutranja kava in druge dobrote so se odlično prilegle. Za jagodo na torti so si udeleženci izleta privoščili še nezahteven 15-minutni sprehod na Črni vrh,

ki je najvišja točka Čemšeniške planine. Dobre volje so se nato vrnili k planinskemu domu na razvajanje na toplem jesenskem sončku. Težko so se spravili nazaj v dolino, a za tolažbo so se ustavili še v gostišču na Trojanah, kjer so si privoščili znamenite trojanske krofe.

Besedilo in foto: Miro Štebe

Šahisti odlični srebrni v drugi članski ligi zahod

V drugi polovici novembra je pod okriljem Šahovske zveze Slovenije v prostorih Gasilskega doma Komenda potekala druga članska liga zahod. Tekmovalo je deset ekip, pri čemer se prvo-uvrščena ekipa za leto 2025 uvrsti v višji rang tekmovanja. Dvoboji so se igrali na šestih deskah in s počasnim tempom igranja 90 + 30 (na igralca 90 minut za celotno partijo s 30-sekundnim dodatkom po vsaki potezi).

Podelitev po koncu lige: drugouvrščena ekipa Trzina z ekipnimi in posamičnimi medaljami

To je naporno in zahtevno tekmovanje, dvoboji lahko trajajo tudi štiri ure in dlje. Dodaten izziv je ekipni format tekmovanja, saj igralci ne igrajo vsak zase, temveč za ekipo, zato so s pozicij na šahovnicah pogosto prisiljeni poskusiti iztisniti tiste pol točke ali točko več kakor sicer. V praksi to pomeni številne napete dvoboje, v katerih lahko tehniko na eno ali drugo stran prevesijo malenkosti.

V ligi je prepričljivo zmagala ekipa Šahovskega društva Posočje, ki je v svoji postavi imela dva velemejstra, dva mednarodna mojstra in dva mojstra FIDE. Posočje je vse dvoboje suvereno zmagalo in osvojilo maksimalnih 18 meč točk, med drugim smo jim morali v šestem krogu premoč priznati tudi trzinski šahisti (rezultat 1,5 : 4,5). Za drugo mesto se je Šahovski klub Trzin do zadnjega boril z ekipo Ilirske Bistrice in jo na koncu ob enakih meč točkah (oboji 15) prehitel zaradi boljšega seštevka točk na posamičnih deskah. Drugo mesto za naš klub pomeni nadgradnjo lanskega tretjega mesta in možnost napredovanja v višjo ligo ob morebitni odpovedi katere od ekip.

V letošnjo izvedbo lige smo se v Trzinu podali z okrepitevama na najvišjih dveh deskah. Prvič sta Trzin na uradnih tekmovanjih zastopala mojster FIDE Milan Jocev in Tobias Jacob, ki sta samo za igranje lige v Slovenijo pripotovala iz Beograda oziroma Münchna.

Čeprav smo se v klubu zavedali pomena močne prve deske, pa je Milan Jocev s svojimi igrami presejal vsa pričakovanja. Oba konca tedna je nízal izvrstne igre in na koncu zbral izjemnih osem točk (turnirski rating 2514 – klubski rekord!). V dvoboju proti ekipi Posočja je celo

remiziral proti GM Juretu Škobernetu, kar je bržkone sploh prvi remi proti velemejstru v počasni partiji katerega koli igralca Šahovskega kluba Trzin doslej. Milan je aktiven na številnih spletnih platformah in bo o svojih igrah zagotovo posnel kakšen zanimiv videoposnetek na Youtubeu.

Na drugi deski je blestel tudi Tobias Jacob, ki je dosegel 6,5 točke (iz osmih partij – v enem krogu se njegov nasprotnik sploh ni upal prikazati!), zbral je kar nekaj skalpov proti uveljavljenim slovenskim igralcem z mojstrskimi titulami. Tobias je zaposlen v nemški vojski in osvojeni rating mu bo še kako koristil v boju za mesto v nemški vojaški reprezentanci za šahovsko prvenstvo Nata prihodnje leto.

Liga se je igrala na šestih in ne zgolj dveh deskah, zato tudi močnih ekip, ki smo jih prehiteli, ni mogoče premagati brez prispevka domače garde. Avtor članka je na tretji deski kljub neprepričljivim igram kar nekako nabiral točke in se na koncu ustavil pri šestih točkah. Hinko Krumpak je na četrti deski dosegel izkupiček pet točk, med drugim ključne pol točke v dvoboju zadnjega kroga proti Postojni. Na peti in šesti deski so oba konca tedna nastope zbrali Anže Borišek, Jernej Suhadolnik (tri točke), Dušan Leben (4,5/6) in Borut Bajec (2/3). Zunaj šahovnic je niti vlek el naš kapetan Aleš Borštnik, ki ima s sestavljanjem ekipe, nabiranjem igralcev in nasploh požrtvovalnim delom velike zasluge za nov klubski tekmovalni uspeh.

Razpredelnica druge članske lige zahod 2024:

1. mesto	ŠD Posočje	18 meč točk
2. mesto	ŠK Trzin	15 meč točk
3. mesto	ŠK Rimex Ilirska Bistrica	15 meč točk
4. mesto	ŠD Krka Novo mesto	9
5. mesto	ŠD Gorenjka Lesce	8
6. mesto	Društvo Tomo Zupan Kranj	8
7. mesto	ŠK Postojna	7
8. mesto	ŠK Komenda	6
9. mesto	ŠD Radovljica	2
10. mesto	ŠD Vrhnika	2

Od dejavnosti v klubu do konca koledarskega leta ostane nastopanje v tretji članski ligi zahod, o čemer vam bom poročal v naslednji številki Odseva.

Peter Krupenko, foto: Franc Poglajen

ARTIK

nepremičnine

Želimo vam mirne
in sproščene praznike ter vse
dobro v letu, ki prihaja.

Perovo 26, 1241 Kamnik, info@artik.si, 040 554 000

oglasno sporočilo

1236 – Trzinu s'm zvest!

Ekipa v dvoranskem nogometu, futsalu, U13 Trzin svoj kraj letos predstavlja že drugo sezono. Prejšnje leto so trzinski futsalisti do 13 let v državni ligi doseli četrto mesto. Fantje s svojo vztrajno energijo, strastjo do tega športa in ekipnim duhom navdušujejo na tekmah ter pridobivajo vedno več gledalcev.

Ekipa, v kateri trenirajo tudi dekleta, igra v ligi NZS U13 futsal, ki je razdeljena na dve regiji, vzhodno in zahodno. Na vsakem srečanju se ekipe pomerijo na dveh tekmah, pri čemer je cilj seveda uvrstitev v končnico, kjer se najboljše štiri ekipe z vzhoda in zahoda pomerijo v bojih za naslov državnega prvaka. Tekme potekajo po sistemu 4 + 1, kar pomeni, da so na polju štirje igralci in vratar. Na tekme običajno pride ekipa sedmih ali osmih igralcev, še za menjave. Trener skrbi, da vsi mladi igralci dobijo priložnost za igro, kar je ključno za njihov razvoj in motivacijo.

Z odprtjem nove športne dvorane v Trzinu je futsal pritegnil še več pozornosti. Polne tribune glasnih navijačev prinašajo posebno energijo, ki motivira mlade igralce. Eden izmed njih je povedal: »Ko nas navijači glasno podpirajo, ti to da poseben zagon. Zaradi tega lahko igraš še bolje.« Trener **Miran Bandur** je poudaril, da je podpora staršev in gledalcev pomembna in igralcem pomaga, da se bolje osredotočijo na igro in jo izboljšajo.

Treningi potekajo dvakrat tedensko, ob torkih in četrtek, ter trajajo uro in pol. Sestavljeni so iz ogrevanja, tehničnih vaj, taktičnih elementov in igre. Trener veliko pozornosti namenja razvoju osnovnih veščin, kot so točne podaje, hitrost igre in pravočasno odločanje. Igralci priznavajo, da so treningi naporni, a prinašajo viden napredek. **Tim Zickero** je dejal: »Najbolj mi je všeč igralni del treninga, ko pokažemo, kar smo se naučili.«

Ekipa U13 je letošnjo sezono začela z nekaj porazi, vendar je hitro pokazala svojo bojevitost in na naslednjih tekmah zmagala. Do zdaj je na šestih tekmah dosegla dve zmagi in štiri poraze. Trener Miran Bandur pravi, da rezultati niso vedno najpomembnejši: »Na začetku se osredotočamo na enakomerne menjave, da vsi dobijo priložnost za igro in razvoj. Vseeno imamo tu velike ambicije in cilje – uvrstitev v končnico je gotovo med njimi.«

Ekipa U13 med svojim spodbudnim klicem: »1236 – Trzinu s'm zvest!«

Ekipo sestavljajo fantje, stari od deset do 13 let, pri čemer so večinoma rojeni leta 2012. Prav tako v ekipi najdemo tudi nekaj deklet, ki s fanti pridno trenirajo, občasno pa se jim pridružijo tudi na tekmah. Nekateri od njih trenirajo tudi veliki nogomet, kar jim omogoča širši vpogled v igro futsala. Čeprav je to za mnoge med njimi prvo leto v futsalu, so že pokazali izjemno predanost in ekipni duh. Igralci poudarjajo, da je ekipno delo ena izmed glavnih prednosti tega športa: »V futsalu je pomembno, da vsi delamo skupaj. Najlepše je, ko smo veseli ob zmagi, ker smo se zanjo potrudili kot ekipa,« je povedal **Vid Matičič**.

Mladi igralci se zgledujejo po vrhunskih športnikih. Med njihovimi vzorniki lahko zasledimo Cristiana Ronalda, Kyliana Mbappéja in Gianluigija Donnarummo. »Všeč mi je, da Ronaldo nikoli ne obupa in vedno trenira na polno. Tudi jaz si želim biti takšen,« je povedal **Jaša Davidovič**. Takšni vzori jih motivirajo, da vztrajajo in se trudijo na vsakem treningu in tekmah.

Futsal ni samo šport, ampak tudi priložnost za druženje in grajenje novih prijateljstev. Igralci se velikokrat pohvalijo, da so njihovi soigralci pogosto njihovi najboljši prijatelji. Trener Bandur je opazil, da pomaga pri ekipni povezanosti tudi na igrišču: »Fantje so zelo energični, včasih je treba dvigniti glas, ampak so zelo pridni in zavzeti. Skupaj rastemo kot ekipa.« Futsalska ekipa Trzin U13 ima velik potencial, kar je rezultat vztrajnega dela in podpore trenerja. Glavna cilja za letošnjo sezono sta uvrstitev med štiri najboljše ekipe na vzhodu in napredovanje v četrtfinale.

Mladi futsalerji z navdušenjem čakajo na nove izzive. Ekipo je prepričana, da bo skupaj dosegla še veliko uspehov in s ponosom zastopala Trzin na tekmovanjih v dvoranskem nogometu. Navijači pa jim dajejo še dodatno energijo in spodbudo, zato si želijo, da bi se njihova dvorana vedno napolnila z navdušenimi obrazi. Če še niste bili na njihovi tekmah, vas vabijo, da pridete in jih podprete. Tako boste tudi sami postali del njihove uspešne zgodbe!

Nina Rems, foto: arhiv FC Trzin

DRAGI ČLANI IN PODPORNICI SDS TER SPOŠTOVANI OBČANI TRZINA!

Ob bližajočih se praznikih se vam želimo iskreno zahvaliti za vaše zaupanje, predanost in podporo, kot tudi za vse konstruktivne kritike, ki nam pomagajo pri našem delu za boljšo prihodnost naše občine in celotne Slovenije.

Naj vas v teh prazničnih dneh obdajata mir in ljubezen, toplina doma pa naj vam prinaša srečo in spokojnost. Naj bo božič blagoslovljen z obiljem družinske sreče, toplih trenutkov in prijaznosti, ki združujejo srca.

V prihajajočem letu 2025 vam želimo obilo zdravja, uspehov in poguma za uresničevanje svojih ciljev. Naj bo to leto polno priložnosti, optimizma in povezanosti v duhu skupnih vrednot, ki nas povezujejo.

SDS

OBČINSKI ODBOR SDS TRZIN

oglasno sporočilo

Z jogo in energijskimi slikami do samozdravljenja

Inovativna umetnica, ustvarjalka energijskih slik, podjetnica in učiteljica joge – to je samo nekaj besednih zvez, ki opišejo Urško Lan.

Sociologinji in ekonomistki po izobrazbi je bilo življenje zunaj ustaljenih tirov položeno že v zibko, saj sta se oba starša zanimala za zdravo življenje, alternativno zdravljenje, meditacijo, radiestezijo. Urška danes s pomočjo barve prevaja energije na platno in slike uporablja kot nosilce blagodejnih informacij. V Trzinu jo poznamo kot učiteljico joge, ki jo vsaj dvakrat tedensko izvaja v Studiu Eviana na Špruhi v obrtno-industrijski coni.

Z jogo se je spoznala pri 15 letih. »Sprva je bila joga zame precej dolgočasna vadba, do takrat sem poznala le naporne treninge karateja. Stik z njo pa sem poglobila med študijem ob čudoviti 50-letni profesorici joge, ki je postala moj vzor za vitalnost in drugačen pogled na življenje,« pravi. Zgolj telovadba je namreč ni več zadovoljila. Čeprav jo je navdajala z evforijo ob preseganju fizičnih meja, jo je hkrati navdajala z notranjo praznino, počutila se je izčrpano.

(Od)ločitev, ki ji je spremenila življenje

Do odločitve, ki ji je spremenila življenje, je prišlo leta 2002. »Tistega jutra, ko sva se razšla s fantom, sem v sebi občutila izjemno olajšanje. Stekla sem domov po prihranke in se odpravila v mesto v turistično agencijo. Kmalu sem v rokah držala letalsko vozovnico za San Francisco in bila srečna do nebes in še čez. Moj cilj je bil jasen: obiskati želim samooskrbno vas, v kateri že več desetletij prebivajo jogiji, učenci Paramhanse Joganande,« pojasnjuje. Izkušnja z ljudmi, ki so jogi posvetili življenje, je bila zanjo izjemna, škoda se ji je bilo vrniti v 'normalni svet'.

Podobno kakor je tedaj sledila lastnemu občutku, mu sledi še danes, tudi na vadbi joge. Ta je iz ure v uro drugačna, saj jo prilagaja posameznikom, dnevnemu počutju, trenutnemu toku energij. Dodaja, da vadba joge spodbuja, da se zastale energije poženejo v tok. Energije, ki so leglo bolezni in poškodb telesa, lahko služijo našemu telesu, delu ali raziskovanju samega sebe, če jih poženemo v pretok. »Če se spomnimo osnov šolske fizike, energija nikoli ne gre v nič, se samo pretvarja iz ene oblike v drugo,« pojasni.

Neinvazivna pot do dobrega počutja

V svoje poučevanje vse bolj vključuje prvine terapije z jogo in zdravilne joge, kar nadgrajuje več kot desetletje njenih jogijskih izkušenj. Tera-

pijo z jogo opisuje kot operacijo brez kirurškega noža, neinvazivno metodo, ki se osredotoča na celostno obnovo telesa in duha. »Z vadbo z gibanjem, glasom, afirmacijami in dihanjem aktiviramo lastne notranje vire.« Seveda sta za trajno spremembo potrebna vztrajnost in čas, in sicer prav toliko časa in truda v smeri zdravega načina življenja, kot ga je bilo takrat, ko smo bolezen ustvarjali.

Presežek energije, pridobljene z vadbo jogijskih tehnik, je Urško pripeljal do navdušenega raziskovanja lastnih talentov. Že njen oče je zaradi ženinne bolezni v sebi odkril zdravilne sposobnosti, Urška pa je spoznala, da so se tudi predniki ukvarja-

li z zdravljenjem. »Vojaški zdravnik z Dunaja, podeželski veterinarji in zeliščarke so tlakovali pot moje linije, prednice so se ukvarjale tudi z modnim oblikovanjem.« Tako je na pot zdravljenja in umetnosti stopila še sama. Z barvami zapisuje vibracijo višje zavesti na platna in tako ustvarja energijske slike. »Med procesom ustvarjam poseben zapis, ki v človeku, medtem ko opazuje delo, lahko sproža proces samozdravljenja,« pojasnjuje in doda, da so slike unikatne in prilagojene energijski matriki posameznika.

Vibracijsko intenzivne slike

Urškine slike si je mogoče ogledati na stalni razstavi v holističnem centru Karnion v Medvodah. Avtorica tega besedila lahko potrdim, da tudi ljudje, ki morda nismo dojemljivi za takšne vibracije, te lahko začutimo, kar se izrazi tako, da nas lahko kakšna slika popolnoma prevzame ali celo spravi v jok. »Moja dela lahko sprožijo tudi nepričakovane čustvene odzive, saj slike ne nagovarjajo le oči, ampak tudi srce in podzavest. Obiskovalci razstave opisujejo občutke globokega miru, povezanosti, spominjajo se izgubljenih delčkov sebe,« pravi. Niso redka pričevanja lastnikov slik o tem, kako Urškina dela, ki jih imajo doma ali v pisarnah, podpirajo njihove talente, spreminjajo njihovo dožemanje sveta, jim pomagajo pri premagovanju izzivov na poti do boljšega počutja.

Ko Urško povprašam, kdaj bo svoje slike pripeljala tudi v Trzin, pove, da jih je že gostila v studiu Eviana. Upajmo, da jih bo kmalu spet, saj so res prava paša ne samo za oči, ampak predvsem za dušo.

Tjaša Toni Skubic, foto: osebni arhiv Urške Lan

Decembrsko branje

Kako ljubiti hčerko – Hila Blum

Avtorica v tem delu obravnava vseprisotno temo: ljubezen. Z njo je težko živeti, brez nje pa nemogoče. Blum se teme loteva sveže, saj izpostavlja duševne rane kot posledice ljubezni in ne njenega pomanjkanja. Večinoma smo vajeni, da ljudje, ki nikdar niso prejeli ljubezni, te tudi ne znajo dajati. V tej knjigi pa pisateljica poudarja bolečine, ki jih lahko zada pretirana ljubezen.

Lahko doktor Proktor reši božič? – Jo Nesbø

Jo Nesbø je bralcem po vsem svetu znan kot pisec najbolj prodajanih in najbolj branih kriminalnih romanov, ni pa odličen zgolj v pisanju zgodb za odrasle, temveč mojstrsko piše tudi za mlajše bralce. Ena izmed njegovih serij je serija o doktorju Proktorju, ki se

v izbranem delu loti reševanja božiča. Delo poudarja pomen božičnih praznikov, hkrati pa izzive sodobne družbe šaljivo približa tudi mlajšim bralcem.

BARVICE: Zgodbice za najmlajše – Tinka Bačič

Življenje zajema različna področja ne glede na leta. Tudi naši najmlajši doživijo marsikaj, pa ne le na domačem vrtu, tudi v trgovini, ki jo obiščejo z babico, ali v vrtcu, kjer se s skupino prijateljev podijo po sobi. Tinka Bačič skrbi, da v sleherni prigodo vdihne edinstveno barvitost, igrivost, ki ji ni para. Navdih in ustvarjalnost ji nedvomno ne zmanjka, česar se bodo ob listanju slikanice nalezli tudi najmlajši bralci.

Zdenka Kopač, vodja Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin

Akcije Posvoji rastišče invazivnih tujerodnih rastlin

Z medgeneracijskim sodelovanjem nad invazivke

Društva so pod okriljem Občine Trzin že tretje leto izvedla prostovoljne akcije odstranjevanja invazivnih in tujerodnih rastlin. Rastišča je posvojilo osem društev: Planinsko društvo Onger Trzin, taborniki iz Trzina (člani domžalskega Društva Roda skalnih tabornikov), Slovenski Geocaching klub (»geolovci«), Turistično društvo Kanja Trzin, Prostovoljno gasilsko društvo Trzin, društvo Florijan iz Trzina, Športno društvo Trzin in Kulturno društvo Ivan Hribar, ki je letos sodelovalo prvič. Akcijam društev se je pridružilo tudi nekaj prostovoljcev, ki sledijo objavam akcij na občinski spletni strani.

Planinsko društvo Onger se je posvetilo japonskemu dresniku, žlezavi nedotiki, zlati rozgi in navadni barvilnici v širši okolici Frnihtovega bajerja. (Foto: Miro Štebe)

Udeleženke Turističnega društva Kanja so navadno barvilnico odstranile na rastišču na začetku bele ceste. (Foto: Maja Brozovič)

Taborniki so odstranili japonski dresnik na začetku bele ceste. (Foto: Nai Redja)

Vsako društvo je od maja do oktobra na posvojenih rastiščih izvedlo eno ali dve akciji. V 15 akcijah je bilo odstranjenih več kot 3500 kilogramov rastlin. Med odstranjenimi invazivkami je prevladoval japonski dresnik, nato navadna barvilnica, žlezava nedotika, zlata rozga in amorf. Odstranjene rastline so odlagali v rjavi zabojnik za invazivne vrste na ekološkem otoku na koncu Kidričeve ulice. Nekajkrat so jih odpeljali tudi na deponijo Dob, ker je bil zabojnik premajhen.

»Geolovci« so odstranjevali zlato rozgo na mokriščih v Mlakah in navadno barvilnico na poseki v okolici trim steze. (Foto: Maja Brozovič)

Gasilci so odstranili grme amorfe v Mlakah, ki je poglajala z robov prekritja s filcem, in površino dodatno zaščitili s črno polivinilno folijo. (Foto: Janez Mušič)

Društvo Florijan je v okolici Frnihtovega bajerja odstranilo zlato rozgo, japonski dresnik in thunbergov češmin. (Foto: Katja Rebolj)

Znova poudarjamo, da so trzinske akcije zagotovo nekaj posebnega v slovenskem merilu, saj občina Trzin prva tako odstranjuje invazivne in tujerodne rastline – organizirano in množično z društvi.

V začetku novembra se je občina v sodelovanju s sosednjima občinama Domžale in Mengeš ter partnerjema Zavod Raspro in Društvo AIA prijavila na razpis za evropsko sofinanciranje projektov lokalnih akcijskih skupin LAS Za mesto in vas z naslovom »Posvoji invazivko«. Če bo prijava uspešna, bomo s projektom akcije razširili čez meje občine ter izvedli tudi izobraževalne vsebine o uporabi invazivnih rastlin v kulinarčne namene in predelavi in papir.

Športno društvo Trzin je na gozdnem robu v okolici športnega parka odstranilo japonski dresnik. (Foto: Maja Brozovič)

Kulturno društvo Ivan Hribar je japonski dresnik odstranilo na rastišču na gozdnem robu ob potoku Snugovcu. (Foto: Maja Brozovič)

Za vse invazivne in tujerodne vrste velja, da je edina cenovno sprejemljiva in uspešna metoda zgodnjega odkrivanja in hitrega odzivanja. Zato je zelo pomembno, da rastline odstranimo, ko je teh še malo. Po nekaj letih neukrepanja se namreč razrastejo do te mere, da jih je težko ali celo nemogoče v celoti odstraniti.

Zmuličen travnik zlate rozge v Mlakah. (Foto: Maja Brozovič)

Sodelujoči na akcijah so zadovoljni, da po svojih močeh lahko pripomorejo k ohranjanju narave, akcije so tudi priložnost za prijetno druženje. Zavedanje o tej tematiki se vse bolj ukoreninja, saj nekateri sprehajalci in lastniki gozdov sami odstranjujejo invazivke, kar nas veseli. Vsem udeležencem se zahvaljujemo za prostovoljno delo in skrb za ohranitev naše narave. Upamo, da se prihodnje leto srečamo na projektih akcijah in delavnicah. Držimo pesti, da nam prijava na LAS uspe!

Maja Brozovič in Ana Movrin, Občina Trzin

Delavnica adventnih venčkov

V soboto, 30. novembra, je v prostorih župnišča potekala tradicionalna delavnica izdelovanja adventnih venčkov. Delavnico je vodila Katja Rebolj, ustvarjalne nasvete pa je z obiskovalci delila tudi Majda Mušič.

Udeleženci so adventne venčke izdelovali iz osnov, narejenih iz slamanatega oboda, ki so ga ovili z vejicami iglavcev in pritrdili z žico. Sledilo je okraševanje z različnimi dodatki, kot so štiri sveče, okrasne bunkice, storži in podobno. Delavnice so se udeležili ustvarjalci vseh starosti, od mladih do starejših, in skupaj ustvarili čudovite adventne venčke. Lahko so jih pustili v cerkvi, kjer so bili naslednji dan, na prvo adventno nedeljo, blagoslovljeni.

»Venčke smo v župniji Trzin začeli izdelovati pred nekaj leti z namenom, da bi se vsaj kdo priučil te tradicije. Zbrali smo se na soboto pred prvo adventno nedeljo in začeli delo, mladi in stari. V resnici za izdelavo lepega venčka ni pomembna starost, ampak le nekaj potrpežljivosti in pomoč dobrega mentorja. To je že od začetka Majda Mušič, ki za cerkev sv. Florijana pripravi tudi večji venec s štirimi velikimi svečami. Vsako adventno nedeljo zagori ena sveča več. Mislim, da bi našo delavnico najbolj ponazorila tretja adventna nedelja ali nedelja veselja,« je še povedala Katja Rebolj in dodala: »Ob veselem pričakovanju vam tudi mi želimo obilo blagoslova.«

Besedilo in foto: Natalija Nataša Frelih

Za toplo zimo in pomlad, kurilno olje dostavlja Hubat!

DOSTAVA KURILNEGA OLJA

080 22 36

HUBAT

 www.hubat.si

oglasno sporočilo

Božično praznovanje

Spoštovane Trzinke in Trzinci, stopamo v najtemnejši čas leta, ko je dan najkrajši, a hkrati se preveša in prihajajo luč, daljši dan in končno pomlad in novo življenje. Prav v tem času se spominjamo Jezusovega rojstva, resnične Luči, ki razsvetljuje vsakega človeka.

Kar nekaj dogajanja je v decembrskem času, tudi v župnijskem življenju. Že tradicionalno bodo pred božičem mengeški skavti prinesli **luč miru iz Betlehema**. Mogoče jo bo dobiti v cerkvi pred mašami še 23. in 24. decembra. Vabljeni, da se ustavite tudi ob jasliah v naši cerkvi, ki so jih pripravili letošnji birmanci Kristina, Lovro, Nace, Žana, Eva, Tina, Neža, Rok in Nika.

V torek, 24. decembra, obhajamo prvi sveti večer. Sveti se imenuje zato, ker se z njim pripravljamo na sveti dan – božič. Maša bo ob 17. uri. Ta večer smo običajno doma, pripravljamo jasllice, božično drevo, skupno večerjo in se zbiramo ob jasliah ter prepevamo božične pesmi. Hišo ali stanovanje blagoslovimo z blagoslovljeno vodo (to najdete v cerkvi v sodu spredaj pred klopmi) in pokadimo s kadilom. Med procesijo po prostorih in okrog lahko molimo rožni venec, očenaše ali skupaj zapojemo kakšno božično cerkveno pesem.

Slovesna božična maša bo opolnoči, druga maša pa ob deveti uri. Na ta sveti dan se kristjani običajno zadržujemo v krogu svoje družine doma. Vzamemo si čas za dobro kosilo, pogovor med seboj, branje odlomkov sv. pisma in se umirimo v božičnem veselju.

Nedelja, 22. 12.	maša ob 9. uri	Skavti prinesejo BETLEHEMSKO LUČ.
Torek, 24. 12.	maša ob 17. uri	prvi sveti večer
Sreda, 25. 12.	maši opolnoči in ob 9. uri	slovesni zapovedani praznik, sveti dan
Četrtek, 26. 12.	maša ob 9. uri	po maši blagoslov konj, jez-decev in rejcev
Torek, 31. 12.	maša ob 8. uri	drugi sveti večer
Nedelja, 29. 12.	maša ob 9. uri	blagoslov družin in začetek sv. leta
Sreda, 1. 1.	maša ob 10. uri	sklep zlatega jubileja Župnije Trzin
Nedelja, 5. 1.	maša ob 9. uri	tretji sveti večer, blagoslov vode, kadila in krede; obisk članov mengeške godbe
Ponedeljek, 6. 1.	maša ob 19.00	slovesni praznik

Dan po božiču obhajamo praznik sv. Štefana, prvega mučenca. Tradicionalno na ta dan blagoslovimo sol in vodo ter živino. Sol lahko prinesete tudi s seboj in jo nato zmešate z jedilno soljo v kuhinji. S tem prosimo blagoslova nad vse, kar bomo zaužili, da bi nam to koristilo in bi v moči te hrane lahko slavili Boga, delali dobra dela in veselo pričevali za Kristusa.

Pred praznikom novega leta, ko obhajamo tudi god Marije Matere božje, je drugi sveti večer, ko ponovimo starodavni običaj prvega svetega večera, prav tako na tretji sveti večer, pred praznikom svetih treh kraljev. Na nedeljo, 5. januarja, nas bodo s svojim sodelovanjem razveselili tudi nekateri predstavniki mengeške godbe, ki naše bogoslužje že tradicionalno obogatijo s trobili.

Letos bo v času božičnega praznovanja papež, za njim pa tudi škofje po svetu, odprli svetoletna vrata v rimskih bazilikah in razglasil sveto leto. Več o tem pa v kateri od prihodnjih številčk Odseva. Mi pa končujemo jubilejno leto, 50-letnico naše župnije.

Ob vseh praznovanjih voščiva oba duhovnika vsem ljudem dobre volje obilo miru in božičnega veselja, v novem letu 2025 pa obilo svetoletnih milosti za napredovanje v svetosti. Iskrena zahvala tudi vsem sodelavcem, še posebej bogoslužnim sodelavcem, članom in članicam župnijskega pastoralnega sveta in gospodarskega sveta župnije, našim sodelavkam Župnijske karitas ter vsem, ki skrbite za našo župnijsko cerkev.

Duhovnika Boštjan Guček in Bogdan Dolenc

Živahen december v Župnijski karitas

December je za sodelavke Župnijske karitas Trzin zelo živahen. Ob miklavževanju smo želele razveseliti stanovalce Doma starejših, zato smo jim spekle domače piškote, ki smo jih razdelile po maši v Domu na Miklavžev večer. Ves naš trud je bil poplačan s hvaležnimi pogledi in prisrčnimi zahvalami. Nekaj piškotkov je ostalo še za druge prejemnike, saj bomo za božič obiskali nekatere naše krajane po domovih in tiste, ki so nastanjeni v domovih za starejše v Mengšu in Domžalah.

Članice Župnijske karitas Trzin še enkrat želimo vsem občanom uspešno, zadovoljno in blagoslovljeno leto 2025.

Anica Batis, tajnica Župnijske karitas Trzin

VABILO

Župnija Trzin

KMETIJA MUŠIČ IN ŽUPNIJA TRZIN VAS VABITA NA
10. TRADICIONALNI BLAGOSLOV KONJ,
KI BO V ČETRTEK, 26. DECEMBRA, OB 9.30 PRED
ŽUPNIJSKO CERKVIJO SVETEGA FLORIJANA V TRZINU.

PRIJAZNO VABLJENI ŽE DESETO LETO!
(2014-2024)

EKIPA KMETIJE MUŠIČ IN ŽUPNIJA TRZIN
VAM ŽELITA BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

Okrepiti voditeljsko vlogo oseb z invalidnostmi

Medobčinsko društvo invalidov Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin se zavzema za krepitev voditeljstva oseb z invalidnostmi. Ob mednarodnem dnevu invalidov, ki ga zaznamujemo 3. decembra, letos poudarjamo ključno vlogo oseb z invalidnostmi kot voditeljev pri oblikovanju vključujoče in trajnostne prihodnosti.

Tema »Krepitev vodenja oseb z invalidnostmi za vključujočo in trajnostno prihodnost« poudarja pomen njihovega dejavnega vključevanja v odločanje, ki vpliva na njihovo življenje in omogoča, da s svojim prispevkom soustvarjajo pravičnejšo družbo. Glavni cilji, ki jih ta tema prinaša, so promocija vodstvene vloge oseb z invalidnostmi, zagotavljanje njihove vključenosti v vse vidike družbe, povečanje njihovega sodelovanja v procesih odločanja, ozaveščanje o njihovih pravicah in proslavljanje njihovih dosežkov.

Letošnji mednarodni dan so zaznamovali s številnimi prireditvami in dejavnostmi po vsem svetu, glavna prireditev pa je potekala na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku. Tako globalne kot lokalne dejavnosti so bile usmerjene v promocijo enakopravnosti, povečanje sodelovanja oseb z invalidnostmi ter prepoznavanje njihove vloge kot dejavnih članov družbe.

Ob tem mednarodnem prazniku se Medobčinsko društvo invalidov (MDI) Domžale pridružuje globalnemu prizadevanju za izboljšanje pravic in možnosti invalidov, še posebej v lokalnih skupnostih, ki tvorijo osnovo za njihovo kakovostno življenje. V društvu ta dan poziva k večji vključenosti invalidov v procese odločanja na lokalni, državni in globalni ravni skozi vse leto, saj le s takšno podporo invalidi lahko polno sodelujejo pri oblikovanju družbenih politik in praks, ki vplivajo na njihovo življenje. Na vse to opozarjata tudi zagovornik načela enakosti in varuh človekovih pravic, ki hkrati ugotavljata, da so že v sami Konvenciji o pravicah invalidov nekatere pravice zapisane tako, da jih je težko razumeti, in je zato nujno, da se strokovno izpopolnijo. Ozaveščanje o njihovih pravicah je namreč ključno za odpravljanje diskriminacije in spodbujanje socialnega in ekonomskega vključevanja invalidov. Obenem mednarodni dan invalidov poziva tudi širšo družbo, naj prizna in praznuje dosežke invalidov na številnih področjih – od športa in kulture do politike, podjetništva in vsakdanjega življenja.

MDI Domžale, ustanovljen leta 1975, je edino delujoče društvo za invalidsko varstvo na območju občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Društvo že skoraj pet desetletij skrbi za invalide s posebnimi socialnimi programi, ki blažijo njihove stiske, spodbujajo rehabilitacijo in socialno vključevanje. Danes združuje več kot 1500 članov, od tega okoli 1300 delovnih invalidov ali invalidov s telesno okvaro, ki imajo status invalida po zakonu o invalidskem in pokojninskem zavarovanju. Več kot 80 članov prihaja tudi iz občine Trzin. Položaj invalidov v lokalni skupnosti zelo vpliva na kakovost njihovega življenja, društvo in njegovi poverjeniki pa si prizadevajo, da bi čim več invalidov vključili v življenje skupnosti. Ob tem je mednarodni dan invalidov priložnost, da prepoznamo prispevek invalidov k naši skupnosti in okrepimo skupna prizadevanja za njihovo enakopravnost, dostojanstvo in vključevanje. Spodbujanje invalidov kot voditeljev je pri tem ključno, saj jim omogoča prevzemanje aktivnih vlog pri odločanju ter širše sodelovanje in povezovanje, kar pripomore k oblikovanju bolj vključujoče in pravičnejše družbe za vse.

Nejc Lisjak, foto: arhiv Medobčinskega društva invalidov Domžale

Predstavitev zbornika

Glavni urednik Bojan Končan (levo) in povezovalc Janez Gregorič (desno)

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale je izdalo in 26. novembra v Knjižnici Domžale predstavilo zbornik Dolg domovini, ki opisuje obdobje tik pred osamosvojitvijo na območju okolice Ljubljane, ki obsega nekdanje občine Domžale, Kamnik, Vrhnika, Logatec, Litija, Grosuplje, Ribnica in Kočevje. Glavni urednik je

Bojan Končan s pomočnikoma Jožefom Molkom in Jožetom Arkom. Že sam pojav in delovanje Manevske strukture narodne zaščite (MSNZ) sta bila izzvana kot dolg domovini v kritičnem obdobju v letih 1990 in 1991.

Predstavitev so z venčkom narodnih popestrili citrarji Bande citrarske iz Kulturnega društva Ihan, izdajo zbornika pa je pozdravil tudi podpredsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo Božo Majcen. Na predstavitvi je Elo Rijavec, tedanji načelnik MSNZ omenjene pokrajine, povedal, da so se prvič sestali konec poletja leta 1990 na Vrhniki, delovali so tajno po načelu trojk pod okriljem obrambnega in notranjega ministrstva. Bojan Končan je opisal predajo orožja v hrambo teritorialni obrambi, pri čemer niti eno izmed tajnih skladišč orožja in opreme ni bilo odkrito. Jožef Molk je poudaril, da je bilo delovanje MSNZ na Vrhniki še posebej zahtevno, saj je bil tam največji garnizon jugoslovanske vojske. Operativec v Domžalah Milan Narat je opisal, kako so v manjših varovanih konvojih sredi noči prevažali orožje iz Gotenice v druge pokrajinske štabe teritorialne obrambe. Neposreden pa je bil tudi Jože Arko, dejal je, da je dejavnost MSNZ dojemal tudi kot službeno obvezo. Sklepna ugotovitev je bila, da je opravljeno veliko delo za razjasnitev okoliščin tistega za slovenski narod prelomnega časa.

Besedilo in foto: Janez Gregorič

Končan niz 17 zaporedno pretoplih mesecev

Takole so konec novembra proti 802 metra visokemu Kojniku (v ozadju) na Kraškem robu hiteli trzinski planinci. Razgledi so segali vse od Dolomitov (levo) do Julijskih Alp – na desni Kaninsko pogorje in Krnska skupina.

V kozji rog smo ugnali tudi predzadnji mesec leta, pred nami so le še božično novoletni prazniki. Od treh mesecev meteorološke jeseni sta bila po nižinah kar dva hladnejša od dolgoletnega povprečja – prvi in zadnji! September predvsem na račun slabega vremena, novembrski hlad pa lahko pripišemo pogosti megli. Po podatkih s postaj ARSO Letališče Brnik in Ljubljana so imeli v prestolnici minuli mesec celo nekaj dni (tri) manj megle kakor na Brniku, kjer so naštel kar 16 dni oziroma več kot pol meseca z meglo! Meteorološka jesen 2024 (september–november) je bila po državi nekoliko toplejša, bolj mokra in le malo manj osončena od dolgoletnega povprečja ali na kratko – povprečna. In takega vremena smo najbolj veseli, lahko bi bilo še boljše (to ne pomeni vedno tudi lepše ...), pomembno pa je, da nismo imeli opravka s kakšnimi posebnimi skrajnostmi, ki bi pretresale naše že tako »vznemirjeno« življenje. Jesenska povprečna temperatura že skoraj štiri desetletja narašča, v tem času so se jeseni ogrele za približno dve stopinji Celzija. V severnem delu Ljubljanske kotline je bila letošnja jesen za okrog pol stopinje pretopla, kar potrjuje njeno povprečnost oziroma normalnost. Spodbuden pa je tudi začetek zime, seveda le za snego in mrazoljubce.

A vrnimo se k minulemu mesecu, letos smo se v novembru bolj kot vremena veselili mladega vina in uživali v plodovih jeseni. Praviloma so obdobja slabega vremena v tem mesecu vse daljša, preseneti nas lahko tudi že več kot omembe vreden sneg, in prav to se je zgodilo v noči na petek, 22. novembra, ko goduje Cecilija. (»Če grmi in treska, bo ob letu žita kot peska.«) Tisti konec tedna je bila z nami milostna celo megla, ki smo je bili deležni številne dopoldneve. Večinoma je dopoldne in sredi dne izginila, včasih pa le navidezna. Nekaj dni smo lah-

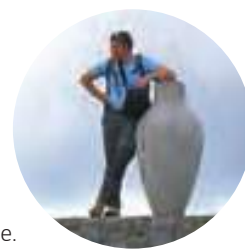
ko sredi dne opazovali sonce in modrino, a v toplotnem smislu nismo imeli kaj dosti od tega, seveda imamo v mislih celodnevno meglo oziroma trdovratno različico megle.

Čisto druga vremenska zgodba je bila pretekli mesec višje. Novembrsko pohodniško izletniško pravilo je, da je treba za lepo in toplejše vreme obiskati višje ležeče kraje, planote in vrhove. Če so celo slednji brez snega, so prisojne planinske poti v tem času kot nalašč za osvojitve vrhov, za katere smo bili vremensko prikrajšani septembra. November je bil hladnejši od povprečja, podpovprečno namočen in bolj osončen, kot smo vajeni. Seveda pa se tudi v povprečjih skrivajo številne razlike, ko pogledamo podrobnejšo statistiko.

Po nižinah osrednje Slovenije, kamor uvrščamo tudi »trzinsko ravan« (ravnina, ki ni povsem ravna ...), je bila povprečna mesečna temperatura zraka za stopinjo Celzija nižja od povprečja 1990–2020, s čimer je bil prekinjen niz kar sedemnajstih (!) nadpovprečno toplih mesecev, ki je trajal vse od junija 2023. Tako se je letošnji november uvrstil med tretjino najhladnejših novembrov po letu 1950. Za tiste, ki ne marate hladu in mraza, je slaba tolažba dejstvo, da smo prejeli novembra le okrog polovico pričakovanih padavin, s čimer se je uvrstil med enajst najbolj suhih po letu 1950. V visokogorju je primanjkovalo snega, ki je tudi na 2513 metrov visoki Kredarici ležal le 12 dni, višina snežne odeje pa je bila le borih 25 centimetrov. Nekaj centimetrov več so ga namerili celo na Pavličevem sedlu (sedlo in mejni prehod, ki povezuje Logarsko dolino in avstrijsko Železno Kaplo), Rogli in Zelenici. Tudi v Trzinu je v noči z 21. na 22. november padlo okrog pet centimetrov snega, a je skopnel v nekaj dneh. Kljub raznovrstnim podatkom, ki so predstavljeni v spodnji preglednici, tokrat res ni nobenega, ki bi ga bilo vredno poudariti, kar je dobro!

Sicer tudi novembrska povprečna temperatura, ki je padala od petdesetih let do druge polovice osemdesetih let 20. stoletja, vse od takrat narašča. Od leta 2000 smo imeli kar 15 nadpovprečno toplih novembrov. Med najbolj toplimi (tretja po letu 1955, na prvih dveh mestih sta lanska in predlanska ...) je bila tudi letošnja polletna (maj–oktober) talilna sezona na Kredarici, ki odločilno vpliva na obstoj tamkajšnjih zadnjih zaplat ledu, ostankov nekdanjega Triglavskega ledenika. Ne segreva pa se le naš modri planet, čedalje bolj vroča je tudi večina »modrih« glav, ki odločajo o življenju, delu in bivanju na njem. Kaj zapisati drugega za popotnico v novem, 2025. letu kot željo, da »nepregrete« glave, ki smo številčno v večini, kapitalsko pa v izraziti manjšini, preusmerimo tok dogodkov in ne nazadnje tudi vremena v normalnost. Zato se v dneh – nič ne bo narobe, če bodo to kar tedni – ki prihajajo, vsaj za nekaj časa »odklopite«. Vreme vas bo pri tem zagotovo podprlo.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

VREMENSKA POSTAJA OSNOVNE ŠOLE TRZIN (november 2024)

Kazalnik	Podatek	Datum/niz/čas oz. interval
Povprečna temperatura zraka (°C)	4,8	1.–30. 11.
Najvišja temperatura zraka (°C)	16,8	2. 11./13.49
Najnižja temperatura zraka (°C)	–2,7	24. 11./4.35
Največja dnevna temperaturna razlika (Tmin/Tmaks, v °C)	12,0 (11,3/–0,7)	25. 11.
Število hladnih dni (min. T zraka ≤ 0 °C)	8	1.–30. 11.
Število dni s padavinami (≥ 0,2 / ≥ 2 / ≥ 20 mm)	17 / 8 / 1	1.–30. 11.
Največja dnevna količina padavin (mm v 24 h)	23,2	27. 11.
Mesečna količina padavin (mm)	68,4	1.–30. 11.
Količina padavin v letu 2024 (mm)	1527	1. 1.–30. 11.
Največja hitrost vetra (km/h) / smer	19,3 / ZSZ	20. 11./9.55

Vir: www.trzin.zevs.si

MALGAJ

Ime s tradicija!

PRODAJA RABLJENIH VOZIL ODKUP VOZIL ZA GOTOVINO!

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška cesta 108, 1000 Ljubljana
Prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560, e-mail: info@malgaj.com

www.avtohisamalgaj.si

Akcija

BMW serija 5 touring: 530d xdrive, aut., usnje, gretje sedežev, full led, vzv. kam. - 2993 ccm, 195 kW (265KM) - L. 2019/08 - samo 139.653 km. Odlično ohranjeno vozilo z znano zgodovino in od 1. lastnika, 4x4 pogon, digitalni kokpit, usnjeni sedeži, gretje sedežev, el. zapiranje prtljajnika, sistem za opozarjanje na mrtvi kot, full led žarometi (dnevne led luči, zadnje led luči, led žarometi), vzvratna kamera, brezstični ključ, parkirni senzorji spredaj in zadaj, samodejno upravljanje dolgih luči, navigacija, alu platišča, tempomat, dvopodročna avtomatska klima, sredinski naslon za roko, usnjen multifunkcijski volan, ... Možnost financiranja brez pologa kredit/leasing.

Akcijska cena: 28.680,00 €

Akcija

Volkswagen Tiguan 2.0 tdi: SCR, 4-motion, BMT, DSG, highline, radar, full led, - 1968 ccm, 110 kW (150 km) L. 2018/11 - samo 99.352 km. 4x4 pogon, full led (led žarometi, dnevne led luči, zadnje led luči), acc - aktivni tempomat, sistem za ohranjanje voznega pasu, sistem za zaviranje v sili, parkirni senzorji spredaj in zadaj, navigacija, obvolanski prestavni ročici, tripodročna avtomatska klima, dvobarvna alu platišča, tempomat, USB ... Možnost financiranja brez pologa kredit/leasing.

Akcijska cena: 24.880,00 €

Akcija

Volkswagen Passat Variant 1.4 TSI BMT R line 150, dig. števeci, radar, navi., kam., 1395 ccm, 110 kW (150 KM), ročni menjalnik, l. 2017/07. Odlično ohranjeno vozilo z znano zgodovino in od prvega lastnika. Atraktivna "r - line" zunanost, aktivni tempomat, digitalni prikazovalniki na armaturni plošči, panoramsko strešno okno (električno pomično), zadnje led luči, prednji full led žarometi, velika navigacija, parkirni senzorji spredaj in zadaj, vzvratna kamera, dynaudio ozvočenje, brezstični ključ, aluminijasta platišča ...

Akcijska cena: 17.890,00 €

Akcija

Ford Mondeo 2.0 188 Hybrid, aut., Vignale, full led, navi., usnje, 1999 ccm, 140 kW (190 KM), l. 2019/06, 62.967 km. Hibridni pogon, dvosklopčni avtomatski menjalnik, električna nastavitvev sedežev, vzvratna kamera, park pilot, keyless go, parkirni senzorji spredaj in zadaj, full led (led žarometi, dnevne led luči, zadnje led luči), memory sedeži, opozorilnik spremembe voznega pasu, navigacija, sistem mrtvih kotov... Možnost financiranja brez pologa kredit/leasing.

Akcijska cena: 22.500,00 €

Akcija

BMW serija X3: Luxury line, xDrive 25d, at., memory, panorama, 1995 ccm, 170 kW (231 KM) - l. 2018/08, 102.730 km. Odlično ohranjeno vozilo z znano zgodovino in od 1. Lastnika. Full led (dnevne led luči, led žarometi, zadnje led luči), memory sedeži, usnjeni sedeži, el. Pomik sedežev, gretje sedežev spredaj in zadaj, gretje volana, panorama, brezstični ključ, sistem za samodejno zaviranje v sili, navigacija, tripodročna avtomatska klima, el. Parkirna zavor, el.odpiranje prtljajnika. Možnost financiranja brez pologa kredit/leasing.

Akcijska cena: 31.900,00 €

Akcija

Nissan X-Trail E-Power, N Connecta, navi., 360° kamere, radar, pano, SLO, 1497 ccm, 150 kw (204 km) - l. 2023/02, samo 3.129 km. Odlično ohranjeno, kot novo vozilo, samo 3.129 km, slovensko poreklo, 1 lastnik, gretje sedežev spredaj in zadaj, ogrevanje vetrobranskega stekla, ogrevan volanski obroč, full led žarometi, brezstični ključ, sistem mrtvih kotov, električno pomično strešno okno, navigacija, line assist, radarski tempomat, parkirni senzorji spredaj in zadaj, vzvratna in prednja kamera, 360 stopinj kamera, zatemnjena zadnja stekla, alu platišča, tropodročna avtomatska klima, omejevalnik hitrosti. Možnost financiranja brez pologa kredit/leasing.

Akcijska cena: 37.500,00 €

Zdravo

izbrano iz kataloga ugodnosti

Veljavnost od 28. 11. 2024 do 13. 1. 2025

www.lekarnaljubljana.si

DOMAČA ZELIŠČNA GREŇČICA

Prehransko dopolnilo z vodno-etanolnimi izvlečki zelišč, 220 g.
Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 17,13 € | cena s Kartico zvestobe

13,70€ + 3 POPUST: **20%**

LAKI ZA NOHTE VITRY

Sijotce, obstojne barve, enostaven in natančen nanos, nohtom omogoča dihanje, 4 ml.

redna cena:

6,00 €

1+1 gratis

PRAZNIČNI ČAJ

Aromatizirana mešanica sadnega in zeliščnega čaja. Vsebuje plodove jabolk, cvetove hibiskusa, plodove šipka, pomarančno lupino, cimet, armo cimeta, 100 g.

redna cena: 6,90 € | cena s Kartico zvestobe

4,83€ + 1 POPUST: **30%**

BALZAMIČNE KAPLJICE OIL OF THE KING

Vsebujejo kombinacijo eteričnih olj njivske mete, mire, čajevca, bosvelije in rdečega bora, 10 ml.

redna cena: 11,95 € | cena s Kartico zvestobe

8,96€ + 2 POPUST: **25%**

MAZILO ZA USTNICE

Ustnice neguje in varuje pred vplivi okolja, 5 ml.

redna cena: 3,30 € | cena s Kartico zvestobe

2,64€ + 1 POPUST: **20%**

PROPOLIS PRŠILO 150

Alkoholna raztopina suhega izvlečka propolisa, standardiziranega na flavonoide, 20 ml.

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 6,43 € | cena s Kartico zvestobe

4,82€ + 1 POPUST: **25%**

Za več informacij prelistajte katalog ugodnosti ali nas pokličite na brezplačno telefonsko številko **080 71 17!**

Cene s popustom iz ZDRAVO – kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, specializiranih prodajalnah LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 28. 11. 2024 do 13. 1. 2025 oz. do prodaje zalog.

oglasno sporočilo

VZMETNICE · LATEX LEŽIŠČA LETVENE PODLOGE · POSTELJE · VZGLAVNIKI

**25%
POPUST
NA VZMETNICE
IN LEŽIŠČA**

100% naravni lateks

Piramidna ležalna površina

*Podari
svojim bližnjim
najboljše!*

Marko Peterka s.p., prodaja in proizvodnja kakovostnih izdelkov za zdravo in udobno spanje
Salon Ihan: Breznikova 78, 1230 Domžale, **T:** 041 925 625, **E:** info@marsen.si
Salon Ljubljana: Peričeva ulica 21, 1000 Ljubljana, **T:** 041 282 878, **E:** salon.lj@marsen.si
www.marsen.si

VSE ZA ZDRAVO SPANJE NA ENEM MESTU.

oglasno sporočilo